

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

VEJ nr 9261 af 30/04/2024 (Historisk)

Vejledning om jobafklaringsforløb og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 23/05252

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 10204 af 31/12/2024

Vejledning om jobafklaringsforløb og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Jobafklaringsforløb
 - 2.1. Generelt om jobafklaringsforløb
 - 2.2. Målgruppe (§ 107 i LAB)
 - 2.3. Indsats og behandling i rehabiliteringsteamet (§§ 108 – 109 i LAB)
 - 2.4. Varighed (§ 110 i LAB)
 - 2.5. CV, kontaktforsøg og selvbooking (§§ 22 – 29 og §§ 31 – 35 i LAB)
 - 2.6. Rehabiliteringsplanen – forberedende del og indsatsdel (§§ 43 – 45 i LAB)
 - 2.7. Gennemgående og koordinerende sagsbehandler (§§ 36 og 45 i LAB)
 - 2.8. Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering
3. Ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb
 - 3.1. Ydelse under jobafklaringsforløb (§ 69 j i LAS)
 - 3.2. Betingelser for at modtage ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb (§ 69 k i LAS)
 - 3.3. Sanktioner ved manglende overholdelse af rådighed, når der modtages ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb (§§ 69 l – 69 s i LAS)
 - 3.4. Arbejdsgivere
 - 3.4.1. Arbejdsgiverens ret til refusion (§§ 69 t – 69 u i LAS)
 - 3.4.2. Arbejdsgiverens ret til helbredsoplysninger (§ 69 v i LAS)
 - 3.4.3. Arbejdsgiverens ret til tillæg til refusion (§ 69 x i LAS)
 - 3.5. Perioder med nedsat ydelse
 - 3.5.1. Fremmedkrigere (§§ 10 b – 10 d og 10 f og § 91, stk. 1, nr. 5 og stk. 2 og 3 i LAS)
 - 3.5.2. Bandekriminelle (§§ 10 g – 10 i og § 91, stk. 1, nr. 5 og stk. 2 og 3 i LAS)
 - 3.5.3. Udeblivelse fra straffesager (§ 10 j og § 91, stk. 1, nr. 5 og stk. 2 og 3 i LAS)
 - 3.5.4. Vold mod børn i nære relationer (§ 10 h, § 11, stk. 6 og 7 og § 91, stk. 3 i LAS)

Bilag 1 om ret til fravær ved barsel i lov om aktiv socialpolitik

Indledning

I denne vejledning beskrives formål og procedure ved jobafklaringsforløb samt reglerne om ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb. Der henvises bl.a. til kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Jobafklaringsforløb er indført ved lov nr. 720 af 25. juni 2014, som udmønter den politiske aftale om en reform af sygedagpengesystemet. Der henvises til lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022 om lov om en aktiv beskæftigelsespolitik med senere ændringer blandt andet i § 1 i lov nr. 295 af 20. marts 2023 (Mere målrettede tilbud, udvidet mulighed for samtaler over video eller telefon, forenkling af opfølgning ved skærpet tilsyn m.v.).

Der henvises videre til lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021 om aktiv socialpolitik samt senere ændringer i bl.a. § 5 i lov nr. 879 af 21. juni 2022 (Gennemførelse af orlovsdirektivets bestemmelser om

omsorgsorlov, afskedigelsesbeskyttelse m.v. samt fritagelse for rådighed ved orlov, bedre orlovsvilkår for trillingeforældre m.v.).

Om behandlingen af sagen i rehabiliteringsteamet henvises til §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. samt til bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteams indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

Om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om jobafklaringsforløb henvises til §§ 15-17 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., til bekendtgørelse om kommuner og regioners samarbejde om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v. og til vejledning om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på beskæftigelsesområdet.

Jobafklaringsforløbet ophører, når personen ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, herunder når helbredstilstanden er stationær. Der henvises til sygedagpengelovens § 7 samt til vejledning om vurdering af uarbejdsdygtighed i sygedagpengesager og sager om jobafklaringsforløb.

2. Jobafklaringsforløb

2.1. Generelt om jobafklaringsforløb

Syge personer skal have økonomisk tryghed under hele sygeforløbet, og udbetaling af ydelsen skal følge perioden med uarbejdsdygtighed og ikke stoppe ved en bestemt dato. Derfor har sygemeldte personer, der ikke kan få forlænget sygedagpengene, og som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af sygdom, ret til at overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse og med en tværfaglig indsats rettet mod at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet og et liv, hvor personen kan forsørge sig selv og sin familie, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Under jobafklaringsforløbet modtager personen ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om en aktiv socialpolitik. Ydelsen kan dog som følge af egne indtægter være reguleret ned til 0 kr.

En person i jobafklaringsforløb skal have en individuelt tilpasset og helhedsorienteret indsats, der skal bringe personen tilbage i beskæftigelse eller i gang med en uddannelse. Indsatsen tilrettelægges med udgangspunkt i personens forudsætninger, behov og helbredstilstand. Fokus for forløbet er, at personens arbejdsevne bliver udviklet gennem en konkret og aktiv indsats, hvor den enkeltes mål i forhold til arbejde eller uddannelse er styrende for, hvilke aktiviteter der sættes i gang.

Hvis en person er i et ansættelsesforhold, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til arbejdet, herunder gradvis tilbagevenden, og med inddragelse af arbejdsgiveren.

Rammerne for jobafklaringsforløb tager udgangspunkt i det ressourceforløb, der er etableret som følge af reformen af førtidspension og fleksjob. Det er således som ved ressourceforløb som udgangspunkt rehabiliteringsteamet, der skal afgive indstilling om, hvilken tværfaglig indsats personen skal have under jobafklaringsforløbet, medmindre der er tale om kortvarige forløb.

Et jobafklaringsforløb skal være så kort som muligt med afsæt i personens situation. Et jobafklaringsforløb kan maksimalt have en varighed på 2 år. En person kan få et nyt jobafklaringsforløb, hvis personen fortsat er uarbejdsdygtig. Varigheden af et jobafklaringsforløb kan ikke gå ud over det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Ligesom efter sygedagpengeloven ophører jobafklaringsforløbet, når personen ikke længere er uarbejdsdygtig, herunder når helbredstilstanden er stationær.

2.2. Målgruppe

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

§ 6. Der er følgende målgrupper i denne lov:

1) – 6)

7) Personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18.

§ 107. Jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik er en ordning for

1) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i lov om sygedagpenge, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3, i lov om sygedagpenge,

2) personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge, og

3) personer, som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om sygedagpenge, jf. § 24 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om sygedagpenge.

Lov om sygedagpenge

§ 24..

Stk. 2. Hvis den sygemeldte ved revurderingen ikke er omfattet af en af forlængelsesreglerne i § 27, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3....

§ 24 a. Personer, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, men er omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. For lønmodtagere er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fra første fraværsdag efter udløbet af arbejdsgiverperioden i § 30, stk. 1, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. I følgende tilfælde er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse på et tidligere tidspunkt end efter stk. 2:

1) For lønmodtagere, hvor der ikke er ret til sygedagpenge fra en arbejdsgiver, er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.

2) For lønmodtagere, hvor kommunen udbetaler sygedagpenge efter § 31, stk. 2, er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter udløbet af den periode, hvor kommunen udbetaler sygedagpenge.

3) For et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, der har ret til arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse fra arbejdsløhedskassen under de første 14 dages sygdom efter § 62, stk. 3, eller § 52 h, jf. § 62, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag efter udløbet af perioden med ret til arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

4) For et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, der ikke har ret til arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse under de første 14 dages sygdom, fordi medlemmet arbejder på nedsat tid, eller fordi medlemmet bliver syg på første ledighedsdag inden tilmelding som jobsøgende på Jobnet, er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.

Stk. 4. Personer, der er omfattet af flere bestemmelser i stk. 2 og 3, har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra det tidligste tidspunkt.

Stk. 5. For selvstændige erhvervsdrivende er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.

Stk. 6....

§ 27....

Stk. 3. Hvis sygedagpengene til en sygemeldt, der har fået forlænget sine sygedagpenge efter en eller flere af bestemmelserne i stk. 1, ikke kan forlænges yderligere, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.2.1. Hvilke personer kan få et jobafklaringsforløb

Det fremgår af § 107, nr. 1, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter LAS kapitel 6 b, er en ordning for personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i sygedagpengeloven, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i sygedagpengeloven, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3. Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb er personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, efter § 7 i sygedagpengeloven, og som ved revurderingen efter § 24 i sygedagpengeloven eller senere, ikke vil kunne få forlænget sygedagpengene efter en af forlængelsesreglerne i sygedagpengelovens § 27.

Det fremgår endvidere af § 107, nr. 2, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter LAS kapitel 6 b er en ordning for personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i sygedagpengeloven, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i sygedagpengeloven, jf. § 24 a, stk. 1. Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb endvidere er personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i sygedagpengeloven, og som på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis ikke personen var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i om sygedagpengeloven, jf. § 24 a, stk. 1.

Det fremgår herudover i § 107, nr. 3, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter LAS kapitel 6 b er en ordning for personer, som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge er ophørt. Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb herudover er personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom og som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter sygedagpengelovens § 24 c, stk. 1, 2. pkt., som følge af, at personen ikke længere har en livstruende alvorlig sygdom. Det betyder, at målgruppen for jobafklaringsforløb herudover er personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i sygedagpengeloven, og som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører som følge af, at personen ikke længere har en livstruende, alvorlig sygdom.

Målgruppen for jobafklaringsforløb omfatter, jf. § 107, ikke personkredsen - pensionister - der er omfattet af sygedagpengelovens § 25. Denne personkreds har således ikke ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse ved ophør af sygedagpengene.

2.2.2. Jobafklaringsforløb med en tilhørende ressourceforløbsydelse udgør ét samlet forløb

Det fremgår af § 107, at jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik er en ordning for visse personer, der er uarbejdsdygtige pga. egen sygdom. Det indebærer, at indsatsen i jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen kommer til at hænge sammen som en samlet indsats. Det vil sige, at et jobafklaringsforløb bliver ét samlet forløb bestående af et jobafklaringsforløb med en tilhørende ydelse.

Det betyder, at kommunen kan træffe afgørelse om, at både jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet. Det betyder desuden, at personer, der deltager i et jobafklaringsforløb, ikke har mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring/opholdstilladelse.

En person vil dog kunne deltage i jobafklaringsforløb, selvom personen ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse som følge af fradragsreglerne i LAS. Der henvises til § 69 j i LAS, hvoraf det bl.a. fremgår, at personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse på grund af fradrag for indtægter, fortsat anses for at modtage ressourceforløbsydelse.

2.3. Indsats

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

§ 108. Et jobafklaringsforløb skal give personen en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats, med henblik på at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal altid være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Stk. 2. Jobafklaringsforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og en indsats efter anden lovgivning. Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå i mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsvejen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Stk. 3. Er personen i et ansættelsesforhold, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren.

Stk. 4. Forventes fuld raskmelding inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og er der ikke allerede iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, kan kommunen ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Det fremgår af § 108, stk. 1, at et jobafklaringsforløb skal give personen en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med henblik på, at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal altid være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Indsatsen skal desuden være tværfaglig og helhedsorienteret. Det indebærer bl.a., at den beskæftigelsesrettede indsats skal være koordineret med indsats fra eksempelvis sundheds- og socialområdet. Endelig skal indsatsen bidrage til at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet.

Det fremgår af § 108, stk. 2, at jobafklaringsforløbet vil kunne bestå af tilbud i form af eksempelvis virksomhedspraktik (kapitel 11), løntilskud (kapitel 12), vejledning og opkvalificering (kapitel 14), samt en indsats efter anden lovgivning. Dette kan fx være en indsats efter serviceloven, som for eksempel støtte-/kontaktperson, misbrugsbehandling, hjælpemidler m.v. eller efter sundhedslovgivningen som for eksempel genoptræning eller kostvejledning.

Jobafklaringsforløbet vil endvidere kunne bestå af mentorstøtte (kapitel 26) og indsatser, der vil kunne stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen vil kunne deltage i tilbud efter denne lov, og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet. Det bemærkes, at et tilbud om mentor ikke kan indgå som et beskæftigelsesrettet tilbud, men at personer i jobafklaringsforløb fortsat kan få mentorstøtte som en understøttende aktivitet i jobafklaringsforløbet.

Det fremgår af § 108, stk. 3, at hvis personen er i et ansættelsesforhold, skal jobafklaringsforløbet tilrettelægges med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren.

Det indebærer, at jobcenteret for personer, der er i et ansættelsesforhold, skal tilrettelægge indsatsen i jobafklaringsforløbet, så personens tilbagevenden til jobbet sker så hurtigt som muligt. Det vil fx kunne ske som led i en gradvis tilbagevenden i takt med, at personen påbegynder arbejdet på nedsat tid, eller det vil kunne ske som led i en virksomhedspraktik forud for en gradvis eller helt tilbagevenden til jobbet. Arbejdsgiveren er en vigtig aktør heri, og derfor forudsættes det også, at arbejdsgiveren skal inddrages i videst muligt omfang.

Det fremgår af § 108, stk. 4, at forventes fuld raskmelding inden 8 uger, regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og er der ikke allerede iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, beslutter kommunen ud fra en konkret vurdering, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik (kapitel 11) eller vejledning og opkvalificering (kapitel 14).

Aktiviteter, der indgår som et tilbud i rehabiliteringsplanens indsatsdel, kan som en konsekvens heraf sanktioneres efter reglerne i lov om en aktiv socialpolitik i tilfælde af personens manglende medvirken i indsatsen, hvis kommunen i øvrigt finder, at betingelserne for at kunne sanktionere er til stede, jf. §§ 69 l til 69 q i lov om aktiv socialpolitik.

For så vidt angår betaling af transportomkostninger samt øvrige omkostninger i forbindelse med deltagelse i en indsats, henvises til muligheden for dækning af disse udgifter efter kapitel 27 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

§ 109. Senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, skal sagen behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til et jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til et jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet videreføres den tværfaglige indsats som et jobafklaringsforløb.

Lov om organisering om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (Lovændringer er indskrevet i lovteksten)

Rehabiliteringsteam m.v.

Opgaver, formål og sammensætning af rehabiliteringsteam

§ 9. Kommunalbestyrelsen skal oprette et rehabiliteringsteam. Rehabiliteringsteamet er et dialog- og koordineringsforum, som afgiver en indstilling i alle sager, inden der træffes beslutning om og tilkendes ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension, jf. dog § 17, stk. 3, og § 18, stk. 2, i lov om social pension. Indstillingen skal indeholde rehabiliteringsteamets vurderinger i forhold til borgerens muligheder for at opnå beskæftigelse eller uddanne sig. Herudover afgiver rehabiliteringsteamet indstilling i sager om jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 2, i sygedagpengesager, hvor personen er visiteret til kategori 3 efter § 12 i lov om sygedagpenge, og i sager om ressourceforløb, der forelægges for rehabiliteringsteamet efter § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse for sager om jobafklaringsforløb, når borgeren forventes fuldt raskmeldt inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når borgeren har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge og borgeren overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpengene efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Stk. 3. Formålet med rehabiliteringsteamet er med udgangspunkt i den enkelte borgers samlede situation at sikre en tværfaglig koordinering og en helhedsorienteret indsats på tværs af forvaltninger og myndigheder og med fokus på beskæftigelse og uddannelse, så den enkelte borger så vidt muligt får tilknytning til arbejdsmarkedet.

§ 10. Rehabiliteringsteamet skal have en tværfaglig sammensætning med repræsentanter fra relevante forvaltningsområder, herunder

1) beskæftigelsesområdet,

- 2) sundhedsområdet,
- 3) socialområdet,
- 4) regionen ved en sundhedskoordinator, jf. § 14, og
- 5) undervisningsområdet i sager vedrørende borgere under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse og i øvrige sager efter behov.

Stk. 2. Borgeren og borgerens sagsbehandler deltager i rehabiliteringsteamets møder, når borgerens sag behandles. Sagen kan dog behandles uden borgerens deltagelse, hvis det er åbenbart formålsløst at udvikle borgerens arbejdsevne.

§ 11. Rehabiliteringsteamet skal drøfte og afgive indstilling om,

- 1) hvorvidt borgeren skal gives jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, anden beskæftigelsesrettet indsats eller førtidspension, jf. dog stk. 3,
- 2) hvilke beskæftigelsesmæssige, sociale og sundhedsmæssige indsatser der er nødvendige, for at den enkelte borger opnår tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvordan disse indsatser koordineres, og
- 3) hvordan opfølgning på ressourceforløbet eller jobafklaringsforløbet tilrettelægges, så borgeren støttes i at fastholde uddannelses- og beskæftigelsesmålet, herunder hvorvidt og i hvilket omfang der er brug for mentorstøtte for at sikre, at indsatsen realiseres.

Stk. 2. Kommunen træffer afgørelse i sagen på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling. Hvis indstillingen ikke følges, skal sagen forelægges for rehabiliteringsteamet på ny, inden der træffes afgørelse. Når rehabiliteringsteamet har revurderet sagen, træffer kommunen afgørelse.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse i sager, hvor en borger får ret til at overgå til et jobafklaringsforløb, jf. § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, i sygedagpengesager, jf. § 9, stk. 1, 4. pkt., og i sager om ressourceforløb, der forelægges rehabiliteringsteamet efter § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 12. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold af og procedurer for rehabiliteringsteamets indstilling i sager om ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold og procedurer for rehabiliteringsteamets indstilling i sager om jobafklaringsforløb og i sager om sygedagpenge visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Sager om jobafklaringsforløb skal som udgangspunkt forelægges for rehabiliteringsteamet.

Det fremgår af § 109, stk. 1, at senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb

efter § 24 a i sygedagpengeloven, skal sagen behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i organiseringsloven (§§ 9-12).

Det betyder, at en person skal have sin sag behandlet i rehabiliteringsteamet senest 4 uger efter overgang til et jobafklaringsforløb eller senest 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb. Rehabiliteringsteamet skal efter § 9 i organiseringsloven afgive indstilling om, hvilken indsats personen skal have for at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet.

Det fremgår dog videre af § 109, stk. 2, at følgende sager ikke skal forelægges for rehabiliteringsteamet:

- Sager, hvor der forventes en fuld raskmelding inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb. I disse sager kan kommunen dog ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats.
- Sager, hvor personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i sygedagpengeloven, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i sygedagpengeloven. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet skal den tværfaglige indsats videreføres som et jobafklaringsforløb.

Til brug for rehabiliteringsteamets behandling af en sag udarbejdes rehabiliteringsplanens forberedende del, som danner grundlag for behandlingen i teamet. Rehabiliteringsteamet oplyses ved forelæggelsen af sagen om, at der er tale om en sag, hvor personen har ret til et jobafklaringsforløb, og teamet anmodes om at afgive en indstilling om den tværfaglige indsats. Behandlingen sker på et møde om personens sag, hvor personen og den gennemgående og koordinerende sagsbehandler også deltager.

Der henvises til vejledningens pkt. 2.6 om rehabiliteringsplanen og pkt. 2.7. om gennemgående og koordinerende sagsbehandler.

2.4. Varighed

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

§ 110. Et jobafklaringsforløb kan højst have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Perioder med barsel eller sorgorlov medregnes ikke i jobafklaringsforløbets varighed, i det omfang der er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen

- 1) ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom,
- 2) når folkepensionsalderen eller
- 3) overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Stk. 3. Ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, jf. § 111, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det fremgår af § 110, stk. 1, 1. pkt., at et jobafklaringsforløb højst kan have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det indebærer, at varigheden af et jobafklaringsforløb

kan variere afhængigt af den konkrete sag. Et jobafklaringsforløb kan dog højst have en varighed på op til 2 år. Det er under hele forløbet en betingelse, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det fremgår af § 110, stk. 1, 2. pkt., at perioder med barsel eller sorgorlov ikke bliver medregnet i jobafklaringsforløbets varighed. I perioder med barsel eller sorgorlov indgår de perioder, hvor personen har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov, i det omfang, der er ret til fraværet efter bestemmelserne i barselsloven. Det vil sige, at datoen for, hvornår jobafklaringsforløbet ophører, udskydes med en periode, svarende til den periode, hvor borgeren ikke har pligt til at deltage i indsatsen i forløbet på grund barsel eller sorgorlov.

Eksempel: En person har fået et jobafklaringsforløb af 2 års varighed fra den 1. juli 2018 til den 30. juni 2020. Personen er på barsel i 7 måneder fra den 1. juli 2019 til den 31. januar 2020. Efter endt barsel rykkes forløbets slutdato fra den 30. juni 2020 til den 31. januar 2021.

Dette understøtter, at personer i jobafklaringsforløb ikke kommer til at opleve, at deres forløb med tilhørende ydelse vil ophøre under fx barsel, og at de kan fortsætte deres forløb med tilhørende ydelse efter endt barsel. Det betyder endvidere, at en person i jobafklaringsforløb under barsel ikke er omfattet af kravet om uarbejdsdygtighed. Jobcenteret skal derfor under barselsperioden ikke løbende vurdere, om personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Ved opstart i jobafklaringsforløbet efter barsel skal jobcenteret igen sikre, at personen er uarbejdsdygtig og har ret til at fortsætte i jobafklaringsforløbet.

Det fremgår af § 110, stk. 2, nr. 1, at et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det betyder, at et jobafklaringsforløb ikke kan fortsætte, men vil ophøre, hvis personen ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det er således løbende under jobafklaringsforløbet en forudsætning, at personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. § 7 i sygedagpengeloven. Der henvises til vejledning om vurdering af uarbejdsdygtighed i sygedagpengesager og sager om jobafklaringsforløb. Se evt. også ankestyrelsens principmeddelelse 91-15 og 82-19. Inden ophøret skal kommunen efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet.

Det fremgår af § 110, stk. 2, nr. 2, at et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen når folkepensionsalderen. Det betyder, at et jobafklaringsforløb skal ophøre, hvis personen når folkepensionsalderen og dermed kan overgå til folkepension. Det gælder også, selv om personen vælger ikke at modtage folkepension.

Det fremgår af § 110, stk. 2, nr. 3, at et jobafklaringsforløb ophører, når en person overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i sygedagpengeloven. Det betyder, at et jobafklaringsforløb skal ophøre, hvis en person vælger at overgå til at modtage sygedagpenge i tilfælde af livstruende, alvorlig sygdom.

Det fremgår af § 110, stk. 3, at ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, jf. § 111, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Det betyder, at hvis en person fortsat er uarbejdsdygtig efter ophør af det første jobafklaringsforløb, så har personen ret til at få et nyt jobafklaringsforløb. Det forudsættes dog, at jobcenteret vurderer, om en person fx er i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, og hvis det er tilfældet påbegyndes i stedet for en sag om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. I begge situationer skal sagen behandles på rehabiliteringsteamet efter reglerne i organiseringsloven §§ 9 -12.

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

§ 111. Inden ophør af et jobafklaringsforløb skal kommunen foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at

- 1) kunne vende tilbage i arbejde,
- 2) være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat være i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb eller
- 3) være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Stk. 2. Vurderer kommunen, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3, skal personen have sin sag forelagt rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, som en sag om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension eller som en sag om nyt jobafklaringsforløb.

Stk. 3. Vurderer kommunen, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen.

Stk. 4. Inden kommunen forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal kommunen efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges for regionens kliniske funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde.

Det fremgår af § 111, stk. 1, nr. 1, at kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde. Det betyder, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal vurdere, hvilken indsats den enkelte person har behov for, herunder om personen eksempelvis vil kunne vende tilbage i arbejde.

Det fremgår af § 111, stk. 1, nr. 2, at kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat er i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb. Det betyder, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal vurdere, hvilken indsats den enkelte person har behov for, herunder om personen eksempelvis er i målgruppe for endnu et jobafklaringsforløb. Er det tilfældet, forelægges sagen for rehabiliteringsteamet, som afgiver en indstilling om, hvorvidt de vurderer, at personen skal have endnu et jobafklaringsforløb, jf. organiseringslovens § 12.

Det fremgår af § 111, stk. 1, nr. 3, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Det betyder, at jobcenteret inden ophør af et jobafklaringsforløb skal vurdere, hvilken indsats den enkelte person har behov for, herunder om personen eksempelvis er i målgruppe for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Er det tilfældet, forelægges sagen for rehabiliteringsteamet, som afgiver en indstilling om, hvorvidt de vurderer, at personen skal have et ressourceforløb, et fleksjob eller en førtidspension, jf. organiseringslovens § 12.

Det fremgår af § 111, stk. 2, at vurderer kommunen, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, dvs. personen er i målgruppe for jobafklaringsforløb eller i målgruppe for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, skal sagen behandles i rehabiliteringsteamet, og teamet skal afgive indstilling om, hvorvidt personen skal have ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension eller et nyt jobafklaringsforløb, jf. organiseringslovens § 12.

Det fremgår af § 111, stk. 3, at vurderer kommunen, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen. Det betyder, at der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene skal iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator, hvis kommunen vurderer, at der er risiko for, at personen fortsat vil være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene.

Det fremgår af § 111, stk. 4, at inden kommunen forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal kommunen efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges for klinisk funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde. En vurdering fra klinisk funktion vil sammen med rehabiliteringsplanens forberedende del danne grundlag for rehabiliteringsteamets behandling af sagen og for teamets indstilling om, hvorvidt personen er berettiget til et nyt jobafklaringsforløb.

2.5. CV, kontaktforløb og selvbooking

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Cv-oplysninger

§ 22. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5, personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, personer omfattet af § 6, nr. 8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10, skal registrere cv-oplysninger på Jobnet. Det samme gælder personer omfattet af § 6, nr. 12 og 13, og § 164, som får en indsats efter loven.

Stk. 2. Cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold.

Stk. 3....

§ 23.....

Stk. 2.....

Stk. 3. For personer omfattet af § 6, nr. 3, personer omfattet af § 6, nr. 4, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, personer omfattet af § 6, nr. 5, personer omfattet af § 6, nr. 6 og 7, som ikke er i job eller driver selvstændig virksomhed, og personer omfattet af § 6, nr. 8 og 10, begynder arbejdet med cv-oplysninger i forbindelse med kontaktforløbet efter kapitel 7 eller opfølgingsforløbet efter lov om sygedagpenge, og registrering af oplysningerne sker hurtigst muligt.

Stk. 4.

Stk. 5. Cv-oplysningerne for personer omfattet af stk. 2 og 3 skal løbende opdateres, og jobcenteret skal løbende følge op på, om oplysningerne er fyldestgørende. Cv-oplysningerne kan efter aftale mellem jobcenteret og personen gøres tilgængelige for søgning for arbejdsgivere.

Stk. 6...

Kontaktforløb m.v.

§ 27. For personer omfattet af § 6, nr. 1-5 og 7-10, tilrettelægger og gennemfører jobcenteret et fleksibelt kontaktforløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov, jf. dog § 106. ...

Stk. 2-3....

Formål

§ 28. Kontaktforløbet har følgende formål:

1).....

2) At personer omfattet af § 6, nr. 3, 7, 8 og 10, opnår ordinært job hurtigst muligt, eller, hvis dette ikke er umiddelbart realistisk, at personen bringes tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

3) ...

Stk. 2. ...

Jobsamtalernes indhold

§ 29. Indholdet i jobsamtalerne skal til enhver tid understøtte formålet med kontaktforløbet, jf. § 28, herunder at personen får den indsats, der er behov for.

Stk. 2.

Jobsamtaler inden for de første 6 måneder

§ 31. For personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7 og 8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10, holder jobcenteret mindst fire individuelle jobsamtaler inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Stk. 2.

Stk. 3.

Jobsamtaler efter de første 6 måneder

§ 32. Efter de første 6 måneder aftales kontaktforløbet mellem personen og jobcenteret. Derudover holdes jobsamtaler, når jobcenteret vurderer, at der er behov herfor. Den enkelte person har ret til jobsamtaler, hvis personen anmoder herom.

Stk. 2.

Jobsamtalernes form

§ 33. Første jobsamtale holdes ved personligt fremmøde. Herefter vælger personen, om en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, såfremt jobcenteret vurderer, at der er behov for det. Jobsamtaler for personer på barsel efter § 27, stk. 2, skal dog holdes telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, hvis personen anmoder herom.

Stk. 3. Kontaktføreløbet for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom og kontakt ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Stk. 4.

Selvbooking

§ 34. Personer omfattet af § 6, nr. 1 og 2, personer omfattet af § 6, nr. 4, som er åbenlyst uddannelsesparate, og personer omfattet af § 6, nr. 7, skal selv booke jobsamtaler digitalt, jf. dog stk. 2. Jobcenteret indkalder personer omfattet af § 6, nr. 1, til jobsamtaler, hvor arbejdsløsheds-kassen skal deltage, jf. § 31, stk. 2, og § 32, stk. 2.

Stk. 2. Jobcenteret indkalder til den første jobsamtale efter § 31, stk. 3. Derudover kan jobcenteret indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel.

Stk. 3.

§ 35. Jobcenteret kan efter en konkret vurdering fratage en person retten til selvbooking, hvis jobcenteret vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter jobcenterets vurdering vil medføre, at kontaktføreløbet ikke kan gennemføres efter hensigten.

Mindre intensiv indsats

Fritagelse fra pligt til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler og deltage i tilbud

§ 106. Personer omfattet af § 6, nr. 1-5, 7 og 8, personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse, og personer omfattet af § 6, nr. 10, er ikke omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik, jf. dog stk. 2, og deltage i samtaler efter kapitel 6 og 7 og tilbud efter kapitel 11-14, jf. dog nr. 4, hvis personen

1) kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid eller fleksjob eller skal på barsel eller overgå til efterløn, fleksydelse tidlig pension, seniorpension eller folkepension,

2) kan dokumentere, at den pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialeman-
gel,

3) er omfattet af en arbejdsfordelingsordning eller

4) kan dokumentere, at den pågældende inden for de næste 6 uger på almindelige vilkår skal påbegynde et fuldtidsstudie i form af en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, idet denne fritagelsesmulighed dog ikke gælder for personer omfattet af § 6, nr. 4 og 5.

Stk. 2. For personer omfattet af en arbejdsfordelingsordning gælder fritagelsen for pligten til at være jobsøgende i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen.

Stk. 3. Jobcenteret kan ud fra en konkret vurdering beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten som nævnt i stk. 1, hvis jobcenteret vurderer, at det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne, eller at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive fritaget for pligterne.

2.5.1. Cv-oplysninger

Det fremgår af § 22, stk. 1, 1. pkt., at personer i jobafklaringsforløb (§ 6, nr. 7), der ikke er i job eller driver virksomhed, skal registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Det skyldes, at personer i job eller personer, som driver selvstændig virksomhed, vender tilbage til deres job eller selvstændige virksomhed ved hel eller delvis raskmelding.

Når begrebet cv-oplysninger anvendes frem for begrebet cv, skyldes det, at der hermed fokuseres på indholdet i oplysningerne i stedet for et format, som cv kan være forbundet med. Dermed vil der være friere rammer i forhold til det format, som cv-oplysninger registreres i. Den type cv-oplysninger, der registreres under cv-oplysninger, kan være forskellig afhængig af, hvilken målgruppe der er tale om. Cv-oplysninger registreres på Jobnet i enten "Mit CV" for personer, der er jobparate eller "Præsentations-cv" for personer længere væk fra arbejdsmarkedet.

Cv-oplysninger skal registreres for at understøtte jobcenterets bistand til jobsøgende med at finde job og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling. For de øvrige målgrupper længere væk fra arbejdsmarkedet er cv-oplysningerne også et dialogværktøj, der skal fungere som et skridt på vejen mod at nå til et punkt, hvor det giver mening, at cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle skal derfor så vidt muligt have fokus på job og ordinære arbejdstimer, også selvom det er få timer.

Personer længere væk fra arbejdsmarkedet kan have gavn af at registrere cv-oplysninger på Jobnet. Erfaringerne viser, at arbejdet med cv-oplysninger fremmer et beskæftigelsesrettet fokus i den enkeltes forløb. Det vil sige, at det kan gøre det lettere at søge småjobs og virksomhedsrettede tilbud, ligesom virksomhederne selv kan rekruttere personer længere væk fra arbejdsmarkedet. Desuden kan dialogen omkring cv-oplysninger fx for uddannelsesparate - herunder åbenlyst uddannelsesparate - uddannelses-

hjelpsmodtagere, som ikke umiddelbart skal i job, men i uddannelse. sætte fokus på erfaringer og kvalifikationer, og bidrage til at fremme den enkeltes kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for, at komme i uddannelse og i det lange perspektiv i job. For andre længere væk fra arbejdsmarkedet kan registrering af cv-oplysninger bidrage til at fremme den enkeltes kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for at komme i job.

Det fremgår af § 22, stk. 2, at cv-oplysningerne skal indeholde oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige relevante forhold. De målgrupper, der har pligt til at registrere cv-oplysninger, skal give korrekte og fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde.

Hensigten med bestemmelsen er, at cv-oplysninger, som personer længere væk fra arbejdsmarkedet registrerer, også skal kunne rummes i formuleringen af bestemmelsen. Disse personer vil kunne have behov for at registrere kompetencer, som ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse eller stilling, og som ikke i alle tilfælde skal være søgbare eller oprettes med det formål at understøtte jobcenterets bistand til at finde arbejde.

De cv-oplysninger, som de jobparate ledige, det vil sige dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal registrere, skal primært have fokus på erhvervserfaring, job og uddannelse. Denne form for cv-oplysninger er ikke altid relevante for personer længere væk fra arbejdsmarkedet, hvis kompetencer ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse, erhvervserfaring eller job.

Der er fastsat nærmere regler om indholdet i cv-oplysninger i BAB kapitel 6.

2.5.2. Kontaktforløb

Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., at for personer omfattet af jobafklaringsforløb (§ 6, nr. 7) skal jobcenteret tilrettelægge og gennemføre et fleksibelt kontaktforløb i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, jf. dog § 106.

Det betyder, at kontaktforløbet skal tilrettelægges individuelt under hensyntagen til den enkeltes helbreds-tilstand og under hensyn til den enkeltes ønsker og forudsætninger samt ud fra arbejdsmarkedets behov.

Det fremgår af § 28, stk. 1, nr. 2, at formålet med kontaktforløbet for personer i jobafklaringsforløb er, at de opnår ordinært job hurtigst muligt, eller hvis dette ikke er umiddelbart realistisk med henblik på at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet evt. i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Målet om at opnå ordinært job vil for udsatte personer i jobafklaringsforløb ofte være et mål om i første omgang at opnå ordinært job i få timer om ugen. For de personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, vil målet i første omgang være en gradvis tilbagevenden til jobbet.

Det fremgår af § 29, stk. 1, at indholdet i jobsamtalerne til enhver tid skal understøtte formålet med kontaktforløbet, jf. § 28, herunder at personen får den indsats, der er behov for. Der skal således være fokus på at bringe personen hurtigst muligt tilbage i beskæftigelse. Det betyder, at der løbende skal være fokus på, at der er fremdrift i forhold til personens indsatsplan. Desuden skal der løbende være fokus på, om personen fortsat er uarbejdsdygtig pga. egen sygdom. Der skal herudover være fokus på, om personen fortsat er i målgruppen for jobafklaringsforløb, eller om personen har behov for anden indsats eksempelvis om personen er i målgruppen for fleksjob, revalidering mv.

For personer, der er i målgruppen for repatriering efter repatrieringsloven, vejledes om muligheden for at repatriere.

I kontaktforløbet skal der tages nødvendigt hensyn til personens helbredstilstand.

Det fremgår af § 31, stk. 1, at for personer i jobafklaringsforløb - omfattet af § 6, nr. 7 - holder jobcenteret mindst 4 individuelle jobsamtaler inden for de første 6 måneder, jf. § 9.

Bestemmelsen betyder, at en person i jobafklaringsforløb skal have mindst 4 jobsamtaler i løbet af de første 6 måneder i et jobafklaringsforløb. Det gælder også, hvis personen får endnu et jobafklaringsforløb.

Begrundelsen for bestemmelsen er, at der er evidens for, at tidlig og intensiv opfølgning får personer i job. Der stilles ikke længere krav til præcis, hvornår inden for perioden jobsamtalerne skal foregå, men alene at de skal foregå løbende. Dermed bliver det i højere grad op til sagsbehandleren og personen at fastlægge et kontaktforløb, der understøtter, at kontakten med jobcenteret er meningsfuld og tilpasset den enkeltes behov.

Der er dog perioder, hvor personer er undtaget fra kontaktforløbet. Det gælder fx i forbindelse med barsel. Sådanne perioder tæller ikke med ved opgørelsen af antallet af samtaler inden for en periode, selv om personen under barsel fortsætter på samme ydelse. Der vil i denne situation ikke være et ydelsesskift, og personen starter ikke forfra i kontaktforløbet efter en periode med barsel. Dvs. at en person, der før barsel har haft 2 samtaler inden for 3 måneder, vil efter barslen skulle have 2 samtaler inden for de næste 3 måneder for, at vedkommende har haft 4 samtaler inden for de første 6 måneder.

Endvidere følger det af lovens § 106, at personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, fremover ikke skal deltage i jobsamtaler, mens de er omfattet af en mindre intensiv indsats. Det fremgår dermed af kontaktforløbet, at der ikke skal holdes jobsamtaler for personer omfattet af mindre intensiv indsats.

Det fremgår af § 32, stk. 1, at efter de første 6 måneder aftales kontaktforløbet mellem personen og jobcenteret. Derudover holdes jobsamtaler, når jobcenteret vurderer, at der er behov herfor. Den enkelte person har ret til jobsamtaler, hvis personen ønsker det.

Bestemmelsen betyder, at personer med en periode på mere end 6 måneder på den aktuelle ydelse får et kontaktforløb efter behov, som aftales individuelt mellem jobcenteret og personen. Personen har ret til jobsamtaler, hvis pågældende ønsker det. Samtidig skal jobcenteret holde jobsamtaler med vedkommende, når jobcenteret vurderer, at der er behov for det, eksempelvis med henblik på at vurdere om personen fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Det fremgår af § 33, stk. 1, at den første jobsamtale holdes ved personligt fremmøde. Herefter vælger personen, om en jobsamtale skal holdes ved personligt fremmøde, telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, jf. dog stk. 2.

Ved personligt fremmøde forstås, at jobsamtalen vil skulle holdes ved, at personen møder fysisk frem til et møde med en ansat fra jobcenteret. Ved en telefonisk samtale forstås, at en ansat fra jobcenteret taler direkte med personen. En telefonisk samtale vil således ikke kunne foregå ved sms eller e-mail over telefonen. Personligt digitalt fremmøde betyder, at der vil være krav om, at der er en direkte billed- og lydforbindelse ved jobsamtalen (video).

Det fremgår af § 33, stk. 2, at jobcenteret ud fra en konkret vurdering kan beslutte, at samtalen skal holdes ved personligt fremmøde, såfremt jobcenteret vurderer, at der er behov for det. Jobsamtaler for personer på barsel efter § 27, stk. 2, skal dog holdes telefonisk eller ved personligt digitalt fremmøde, hvis personen anmoder herom.

Jobcenteret kan dermed ud fra en konkret vurdering beslutte at ændre personens ønskede samtaleform fra telefonisk eller personligt digitalt fremmøde til personligt fremmøde, såfremt jobcenteret vurderer, at der er behov for det. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor jobcenteret vurderer, at der er behov for personligt fremmøde, hvis det vurderes hensigtsmæssigt for, at personen kan vejledes på bedste vis, og at man i dialog kan drøfte og planlægge den videre indsats.

Det fremgår endvidere af § 33, stk. 3, at kontaktførelsen for en sygemeldt kan foregå uden kontakt til personen, hvis der er tale om alvorlig sygdom og kontakt ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredsstatus (standby). Ved vurderingen af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om kontakt er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredsstatus. Det er den sygemeldtes samlede situation, der lægges til grund ved vurderingen af, om opfølgningen skal sættes på standby. Sygemeldtes psykiske tilstand skal således også indgå i vurderingen. Kontakt på anden måde kan fx ske ved kontakt til den praktiserende læge.

En person, der bliver syg korterevarende, eller hvor der ikke er tale om livstruende sygdom, er som udgangspunkt ikke fritaget fra kontaktførelsen, men kan have en rimelig grund til ikke at deltage i en jobsamtale på grund af sygdom eller risiko for, at helbredet forringes, hvis den hidtidige uddannelse eller det hidtidige arbejde fortsættes, jf. § 13, stk. 7, i LAS.

Der er fastsat nærmere regler om kontaktførelsen i BAB kapitel 7.

2.5.3. Selvbooking af jobsamtaler

Det fremgår af § 34, stk. 1, 1. pkt., at personer i jobafklaringsforløb selv skal booke jobsamtaler digitalt, jf. dog stk. 2.

Ved selvbooking får personer i jobafklaringsforløb medindflydelse på, hvornår jobsamtalerne skal foregå. Bestemmelsen medvirker således til, personer i jobafklaringsforløb får mulighed for i højere grad at have indflydelse på og tage ansvar for eget forløb, som i sidste ende skal styrke personens muligheder for at komme i job.

Selvbooking skal ske digitalt. Der er fastsat nærmere regler om digital booking af jobsamtaler og fritagelse fra booking i kapitel 7 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Endvidere er der en vejledning om obligatorisk selvbooking af jobsamtaler for forskellige målgrupper.

Endelig er der i ydelseslovgivningen fastsat regler om konsekvensen af manglende selvbooking, se under afsnit 3.3.

Det fremgår af § 34, stk. 2, 2. pkt., at jobcenteret derudover kan indkalde til en jobsamtale, hvor der er behov for en jobsamtale med kort varsel. Dermed kan jobcenteret i særlige tilfælde indkalde til en jobsamtale, hvor behovet for en jobsamtale opstår med kort varsel, og hvor det ikke er muligt at nå at udstikke en frist til selvbooking.

Det fremgår af § 35, at jobcenteret efter en konkret vurdering kan fratage en person retten til selvbooking, hvis jobcenteret vurderer, at personen booker jobsamtaler på anden måde end aftalt eller på en måde, som efter jobcenterets vurdering vil medføre, at kontaktførelsen ikke kan gennemføres efter hensigten.

Det kan fx være i tilfælde, hvor personen booker mange jobsamtaler ud over det aftalte, booker flere samtaler tidsmæssigt tæt på hinanden eller hyppigt ombooker jobsamtaler. Dermed har jobcenteret mulighed for at indkalde personer til jobsamtaler, hvor jobcenteret har vurderet, at personen ikke skal have mulighed for selvbooking og derfor har frataget dem retten hertil.

Der skal træffes afgørelse om fratagelse af ret til selvbooking. Der henvises i den forbindelse til vejledning om obligatorisk selvbooking af jobsamtaler for forskellige målgrupper.

2.6. Rehabiliteringsplanen – forberedende del og indsatsdel

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Kapitel 8

Planer m.v.

§ 40. Personer omfattet af § 6, der kan få en indsats efter denne lov, skal have en »Min Plan« for indsatsen.

Stk. 2. Personer, der skal have behandlet deres sag i rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., skal have en rehabiliteringsplan.

Stk. 3.....

§ 43. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, jf. § 40, stk. 2, og som danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer omfattet af § 6, nr. 6, som er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge, og for personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8.

§ 44. Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde oplysninger om:

- 1) Personens job- og uddannelsesmål.
- 2) Personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder.
- 3) Den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation.

Stk. 2. Rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i samarbejde med personen.

Stk. 3. Kommunen udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del for personer omfattet af § 6, nr. 7.

§ 45. Rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling og skal indgå i personens »Min Plan«.

Stk. 2. Indsatsdelen skal indeholde personens job- og uddannelsesmål og en beskrivelse af, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der skal iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, eventuelt i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Stk. 3. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen.

Stk. 4. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, varetager den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

Det fremgår af § 40, stk. 2, at personer, der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, skal have en rehabiliteringsplan.

Det fremgår endvidere af § 43, at rehabiliteringsplanen består af to dele - en forberedende del og en indsatsdel. Rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i alle sager, der skal behandles i rehabiliteringsteamet, og danner grundlag for sagens behandling i teamet. Det betyder, at rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i alle sager om jobafklaringsforløb. Rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes for alle personer i jobafklaringsforløb. Indsatsdelen beskriver indsatsen i forløbet.

Det fremgår af § 44, stk. 1, nr. 1, at rehabiliteringsplanens forberedende del indeholder personens job- og uddannelsesmål. Uddannelsesmålet er som udgangspunkt et delmål på vejen frem mod jobmålet.

Det fremgår af § 44, stk. 1, nr. 2, at rehabiliteringsplanens forberedende del indeholder personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder. Det betyder, at der skal redegøres for, hvilke barrierer personen og sagsbehandleren ser i forhold til, at personen kan opnå job eller påbegynde en uddannelse. Det er bl.a. vigtigt, at det fremgår, hvordan personen opfatter sin situation og muligheder for at arbejde. Der skal således udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, hvor der også tages udgangspunkt i den forudgående indsats.

Det fremgår af § 44, stk. 1, nr. 3, at rehabiliteringsplanens forberedende del indeholder den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation. Det betyder, at den forberedende del indeholder en lægeattest fra personens praktiserende læge om personens muligheder for at arbejde. Sager, hvor personen overgår til jobafklaringsforløbet ved revurderingstidspunktet efter 22 uger, kan behandles i rehabiliteringsteamet på grundlag af lægeattesten til brug for den første opfølgningssamtale (LÆ 285) efter § 11 a i lov om sygedagpenge. Det er en betingelse, at lægeattesten og de eventuelle øvrige relevante helbredsoplysninger, der foreligger hos kommunen, efter kommunens vurdering kan danne grundlag for rehabiliteringsteamets vurdering af, hvilken tværfaglig indsats, personen skal have. Vurderer kommunen ikke, at de foreliggende helbredsoplysninger er tilstrækkelige til rehabiliteringsteamets behandling af sagen, indhenter kommunen en LÆ 265. Kommunen kan evt. rådføre sig med sundhedskoordinatoren. Der henvises til § 4 i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler sørger for at forberede personen på formålet med, at rehabiliteringsteamet skal behandle sagen, hvem der sidder i teamet, og hvad der skal ske på mødet. Personen gøres desuden opmærksom på muligheden for at have en bisidder.

Den forberedende del af planen beskriver og dokumenterer sagen. Der udarbejdes ikke en indstilling til brug for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. I sager om jobafklaringsforløb skal rehabiliteringsteamet dog ved forelæggelsen oplyses om, at der er tale om en sag om jobafklaringsforløb.

Det fremgår af § 44, stk. 2, at rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i samarbejde med personen. Det betyder, at personen skal inddrages og medvirke i udarbejdelse af planen. Det fremgår end-

videre af § 44, stk. 3, at det er den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, der udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del. Det betyder, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler sammen med personer i jobafklaringsforløb udarbejder den forberedende del både for personer, hvis sag skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på stillingtagen til indsatsen i jobafklaringsforløbet og for personer, hvis sag skal behandles med henblik på stillingtagen til endnu et forløb.

Det fremgår af § 45, stk. 1, at rehabiliteringsplanens indsatsdel, udarbejdes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling og skal indgå i personens »Min Plan«. Det betyder, at personen kan se alle de indsats, der indgår i jobafklaringsforløbet, i »Min Plan« på Jobnet, det vil sige både den beskæftigelsesrettede indsats og indsats efter fx social- og sundhedslovgivningen. I bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v. er der fastsat nærmere regler om, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i »Min Plan«.

Det fremgår af § 45, stk. 2, at indsatsdelen indeholder personens job- og uddannelsesmål samt en beskrivelse af, hvilke indsats fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet eventuelt i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Det betyder, at en person i jobafklaringsforløb altid skal have et jobmål. For personer i jobafklaringsforløb kan det være relevant, at vejen til beskæftigelse går via uddannelse, og personen kan derfor have både et job- og et uddannelsesmål. Det er typisk personer under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det betyder også, at indsatsdelen udarbejdes på baggrund af de respektive forvaltningers beslutning om konkret indsats til personen. Forvaltningernes beslutninger træffes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling i den konkrete sag. Det fremgår af planen, hvilken forvaltning der yder indsatsen.

Målet om at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet er for personer i jobafklaringsforløb ofte et mål om i første omgang at opnå ordinært job i få timer om ugen. For de personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, kan målet i første omgang være en gradvis tilbagevenden til jobbet.

Det fremgår af § 45, stk. 3, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen. Det betyder, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler inddrager personen, således at personen får ejerskab og indflydelse på sit forløb. Samarbejdet mellem kommunen og personen er derfor centralt både ved udarbejdelsen af rehabiliteringsplanen, i mødet med rehabiliteringsteamet og i tilrettelæggelsen af forløbet.

Det fremgår af § 45, stk. 4, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistå personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

Det betyder, at opfølgningen typisk medfører et løbende samarbejde mellem jobcenteret, sundheds- og socialforvaltningen og evt. også med undervisningsforvaltningen. Det vil sige, at den koordinerende sagsbehandler har rollen som den gennemgående myndighedsperson, der har ansvaret for at varetage personens sag på tværs af sektorer, forvaltninger og lovgivningsområder. Ved ændringer i forløbet er den gennemgående og koordinerende sagsbehandler ansvarlig for at sørge for, at planen justeres efter personens aktuelle situation og behov. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler sikrer, at personen er inddraget undervejs, samt løbende bistår personen i at gennemføre rehabiliteringsplanens indsatsdel og nå jobmålet.

2.7. Gennemgående og koordinerende sagsbehandler

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Koordinerende sagsbehandler

§ 36...

Stk. 2.

Stk. 3. Jobcenteret skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb efter § 107, eller som deltager i et ressourceforløb efter § 112.

§ 44.....

Stk. 2. Rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes i samarbejde med personen.

Stk. 3. Kommunen udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del for personer omfattet af § 6, nr. 7.

§ 45. ...

Stk. 2...

Stk. 3. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen.

Stk. 4. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, varetager den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

Det fremgår af § 36, stk. 3, at jobcenteret skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb efter § 107. Bestemmelsen om en gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal sikre, at personen oplever kontinuitet og sammenhæng i indsatsen, og at personens faste sagsbehandler bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Det fremgår endvidere af § 44, stk. 3, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del for personer i jobafklaringsforløb (§ 6, nr. 7). Det betyder, at for personer, der har ret til jobafklaringsforløb skal den forberedende del udarbejdes af den gennemgående og koordinerende sagsbehandler.

Herudover fremgår det af § 45, stk. 3, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen. Det betyder, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler inddrager personen, således at personen får ejerskab og indflydelse på sit forløb. Samarbejdet mellem kommunen og personen er derfor centralt både ved udarbejdelsen af rehabiliteringsplanen, i mødet med rehabiliteringsteamet og i tilrettelæggelsen af forløbet.

Endvidere fremgår af § 45, stk. 4, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for, at indsatsdelen opdateres

efter personens aktuelle situation og behov, og bistå personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

Det betyder, at opfølgningen typisk medfører et løbende samarbejde mellem jobcenteret, sundheds- og socialforvaltningen og evt. også med undervisningsforvaltningen. Det vil sige, at den koordinerende sagsbehandler har rollen som den gennemgående myndighedsperson, der har ansvaret for at varetage personens sag på tværs af sektorer, forvaltninger og lovgivningsområder. Ved ændringer i forløbet er den gennemgående og koordinerende sagsbehandler ansvarlig for at sørge for, at planen justeres efter personens aktuelle situation og behov. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler sikrer, at personen er inddraget undervejs, og bistår løbende personen i at gennemføre rehabiliteringsplanens indsatsdel og nå jobmålet.

Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler for personer i jobafklaringsforløb overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 5, i organiseringsloven. Det kan fx ske, fordi hovedvægten i den første fase af et forløb eksempelvis er af social karakter. Det kan efterfølgende være hensigtsmæssigt at udpege en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler, når hovedvægten i indsatsen overgår til at være en beskæftigelsesrettet indsats. Personen inddrages, inden der udpeges en ny gennemgående og koordinerende sagsbehandler.

2.8. Sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

Ifølge § 15 i lov om organisering og understøttelse af den beskæftigelsesrettede indsats m.v. kan kommunen i sager om jobafklaringsforløb alene

- 1) benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra regionens kliniske funktion og den praktiserende læge, og
- 2) rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra regionens kliniske funktion.

Kommunen kan dermed ikke benytte sundhedsfaglig rådgivning fra en kommunal sundhedsperson i sager om jobafklaringsforløb, men skal benytte sundhedskoordinator fra regionens kliniske funktion.

Der henvises til de nærmere regler om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i bekendtgørelse om kommuners og regioners samarbejde om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v. samt i vejledning om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager på beskæftigelsesområdet.

3. Ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb

3.1. Ydelse under jobafklaringsforløb (§ 69 j i LAS)

Lov om aktiv socialpolitik

Kapitel 6 b

Ressourceforløbsydelse til personer i jobafklaringsforløb

§ 69 j. Personer, der har ret til et jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, modtager ressourceforløbsydelse. Retten til ressourceforløbsydelse gælder uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Stk. 2. Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb udgør et månedligt beløb svarende til

1) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 1, for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn, jf. dog stk. 4,

2) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 2, for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn, jf. dog stk. 4,

3) kontanthjælp efter § 25, stk. 3, nr. 9, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre og ikke har forsørgelsespligt over for et barn, jf. dog stk. 4, eller

4) kontanthjælp efter § 25, stk. 3, nr. 9, og et månedligt tillæg, der beregnes efter § 25, stk. 4, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre og har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 2, nr. 1, er betinget af, at børnene opholder sig her i landet. Dette gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettiget til hjælpen, eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster.

Stk. 4. Til selvstændigt erhvervsdrivende, som er delvis uarbejdsdygtige på grund af sygdom, udbetales ressourceforløbsydelse med et beløb svarende til

1) 75 pct. af ressourceforløbsydelsen efter stk. 2, når den selvstændigt erhvervsdrivende højst kan udføre en fjerdedel af sit normale arbejde, eller

2) 50 pct. af ressourceforløbsydelsen efter stk. 2, når den selvstændigt erhvervsdrivende højst kan udføre halvdelen af sit normale arbejde.

Stk. 5. Har modtageren af ressourceforløbsydelsen indtægter, trækkes disse fra i ydelsen, jf. dog stk. 7-12. Indtægter, der udbetales for en periode, der ligger, før modtageren af ressourceforløbsydelse er begyndt i et jobafklaringsforløb, medfører ikke fradrag i ressourceforløbsydelsen. Tilsvarende gælder for udbetaling af indtægter for en periode, der ligger efter tidspunktet for ophør i et jobafklaringsforløb. En person, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse på grund af fradrag for indtægter, anses for at modtage ressourceforløbsydelse.

Stk. 6. For personer, der ved påbegyndelsen af jobafklaringsforløbet modtager løn under sygdom, og personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 120 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og modtager løn under sygdom suppleret med fleksløntilskud, medfører løn og fleksløntilskud fuldt fradrag i ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb.

Stk. 7. For personer, som ved påbegyndelsen af jobafklaringsforløbet er ansat i fleksjob, jf. § 120 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som ikke modtager løn under sygdom, medfører fleksløntilskud, der udbetales som supplement til ressourceforløbsydelsen, jf. § 124, stk. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke fradrag i ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb.

Stk. 8. For personer, som ved påbegyndelsen af jobafklaringsforløbet driver selvstændig erhvervsvirksomhed og får tilskud på grund af nedsat erhvervsevne, jf. § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medfører tilskuddet ikke fradrag i ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb. Overskud af selvstændig virksomhed medfører ikke fradrag i ressourceforløbsydelsen efter stk. 4.

Stk. 9. Har modtageren af ressourceforløbsydelsen lønindtægter, herunder beløb, som den pågældende modtager fra arbejdsgiveren eller Lønmodtagernes Garantifond ved ophør af ansættelsen, bortset fra indtægter efter stk. 6 og 7, nedsættes ressourceforløbsydelsen efter stk. 2 med 30 pct. af lønindtægten, indtil den samlede lønindtægt inklusive pension udgør 13.648 kr. (2015-niveau), og med 55 pct. af lønindtægten derudover.

Stk. 10. Har modtageren af ressourceforløbsydelsen indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet eller introduktionsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af ressourceforløbsydelsen efter stk. 2 bort fra 15,73 kr. (2015-niveau) pr. udført arbejdstime. Det beløb, der kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned.

Stk. 11. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service, medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen på samme måde som lønindtægt, jf. stk. 9, når ferien holdes. Fradraget sker i ressourceforløbsydelsen for den periode, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie efter § 69 k, stk. 5. En person kan holde ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg samt ressourceforløbsydelse efter 1. og 2. pkt., selv om personen ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder.

Stk. 12. § 33 finder anvendelse for fradrag i ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Stk. 13. Personer, der modtager ressourceforløbsydelse, bevarer retten til ydelse ved sygdom og barsel og ved flytning til en anden kommune.

Stk. 14. En person er ikke længere berettiget til ressourceforløbsydelse, når ansættelsen i et fleksjob efter § 120 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophører.

En person, der er i jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, får ret til ressourceforløbsydelse uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold. Ydelsen kan dog som følge af egne indtægter være reguleret ned til 0 kr. Det følger af § 69 j, stk. 5, 4. pkt., at en person, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse på grund af fradrag for indtægter, fortsat anses for at modtage ressourceforløbsydelse. Jobafklaringsforløb er således ét samlet forløb bestående af et forløb med en tilhørende ydelse. Det medfører, at ved frasigelse af ressourceforløbsydelsen, vil der ikke være en ret til jobafklaringsforløbet, jf. også princippet i Ankestyrelsens principmeddelelse 10-23 om ret til jobafklaringsforløb eller ressourceforløb ved frasigelse af ressourceforløbsydelse.

Personer, der modtager ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb har også ret til særlig støtte efter § 34, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik i lighed med, hvad der gælder for personer, der modtager ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb.

Hvis en person, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, får en sanktion efter §§ 69 l-69 q og dermed får nedsat ressourceforløbsydelsen, får den pågældende udbetalt særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis personen ikke havde været omfattet af nedsættelsen af ressourceforløbsydelsen.

Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb udgør et månedligt beløb på 16.382 kr. (2024) for personer, som har forsørgelsespligt over for børn.

For personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn, udgør ressourceforløbsydelsen 12.326 kr. pr. måned (2024).

For personer under 25 år, der er hjemmeboende og uden forsørgelsespligt over for børn, udgør ressourceforløbsydelsen 3.834 kr. pr. måned (2024).

For personer under 25 år, der er hjemmeboende og har dokumenteret bidragspligt over for et barn, udgør ressourceforløbsydelsen 3.834 kr. (2024) pr. måned samt et månedligt tillæg. Det månedlige tillæg svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Ressourceforløbsydelsen kan højst udgøre 16.382 kr. (2024).

Ressourceforløbsydelsen efter § 69 j, stk. 2, nr. 1, kan alene udbetales, hvis børnene opholder sig her i landet. Det gælder dog ikke for EU/EØS-borgere i det omfang, disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen eller for personer, der er omfattet af bilaterale overenskomster, jf. § 69 j, stk. 3. Dette følger af Rådets forordning 492/11, artikel 7, stk. 2, af 5. april 2011 (tidligere art. 1612/68 af 15. oktober 1968) og den tilhørende EØS-aftale. Hovedreglen om, at børnene skal opholde sig her i landet, fraviges således for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende m.v., der efter EU-retten skal have samme sociale fordele som indenlandske arbejdstagere. Det er en forudsætning, at børnene bor i et EU/EØS-land.

Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb er ikke eksportabel. En sygemeldt lønmodtager, som arbejder her i landet, men som bor i et andet EU/EØS-land, har som hovedregel ret til sygedagpenge efter sygedagpengeloven. Når den sygemeldte lønmodtager overgår til ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, er det med få undtagelser en betingelse, at personen opholder sig her i landet, jf. § 5 i lov om aktiv socialpolitik. Det betyder, at borgere bosat i et andet EU/EØS-land som udgangspunkt ikke har ret til ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, da ydelsen ikke er eksportabel.

Ydelsen kan dog udbetales til en EU/EØS-borger, der ikke opholder sig i Danmark, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1. Den sygemeldte fortsat er i et ansættelsesforhold hos en arbejdsgiver i Danmark.
2. Aktiviteterne i jobafklaringsforløbet foregår i Danmark.
3. Den sygemeldte deltager aktivt i jobafklaringsforløbet i Danmark.

Dermed stilles der samme krav til en sygemeldt, der fortsat er i et ansættelsesforhold i Danmark, men som har bopæl uden for Danmark, som der stilles til andre sygemeldte med bopæl i Danmark. Når den sygemeldte med bopæl i et andet land ikke længere er i et ansættelsesforhold hos en arbejdsgiver i Danmark, er personen ikke længere berettiget til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, og kommunen skal derfor træffe afgørelse om stop af udbetaling af ressourceforløbsydelse.

En arbejdsgiver i Danmark, der udbetaler løn under sygdom til en person, der deltager i et jobafklaringsforløb og har bopæl uden for Danmark, kan få udbetalt refusion beregnet på baggrund af den ressourceforløbsydelse, som den ansatte er berettiget til under jobafklaringsforløbet. Arbejdsgiveren kan dog ikke få mere i refusion, end arbejdsgiveren udbetaler i løn, se afsnit 3.4.

Ressourceforløbsydelse til selvstændigt erhvervsdrivende, som har genoptaget arbejdet i den selvstændige virksomhed delvist

Ressourceforløbsydelsen til personer, som driver selvstændig virksomhed samtidig med deltagelsen i et jobafklaringsforløb, udbetales, jf. § 69 j, stk. 4, med:

- 1) 75 pct. af ydelsen efter § 69 j, stk. 2, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende i jobafklaringsforløbet højst kan udføre $\frac{1}{4}$ af sit normale arbejde, eller
- 2) 50 pct. af ydelsen efter § 69 j, stk. 2, hvis den selvstændigt erhvervsdrivende i jobafklaringsforløbet højst kan udføre $\frac{1}{2}$ af sit normale arbejde.

Til selvstændigt erhvervsdrivende, som er delvis uarbejdsdygtige på grund af sygdom, skal der udbetales nedsat ressourceforløbsydelse, svarende til de gældende regler i lov om sygedagpenge, både i den situation, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende er delvis uarbejdsdygtig ved overgangen til et jobafklaringsforløb, og i den situation, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende under jobafklaringsforløbet kan genoptage arbejdet i sin virksomhed delvist, dvs. at pågældende dermed alene anses for delvist uarbejdsdygtig.

Da selvstændige, som arbejder mere end halvdelen af deres normale arbejdstid, ikke har ret til sygedagpenge, vil selvstændige i disse tilfælde heller ikke kunne modtage ressourceforløbsydelse.

En selvstændigt erhvervsdrivende, som får ydelsen nedsat efter lovens § 69 j, stk. 4, skal ikke tillige have foretaget fradrag i ressourceforløbsydelsen for overskud af den selvstændige erhvervsvirksomhed. Det fremgår derfor af bestemmelsen i § 69 j, stk. 8, at der ikke skal foretages fradrag for overskud af selvstændig virksomhed, når en person får udbetalt nedsat ressourceforløbsydelse efter lovens § 69 j, stk. 4.

Hvis den selvstændige får udbetalt lønindtægter fra virksomheden eller har andre indtægter, f.eks. i form af private pensionsordninger, medfører disse fradrag i ressourceforløbsydelsen, jf. § 69 j, stk. 5 og 6. Hvis den selvstændige erhvervsdrivende under jobafklaringsforløbet får lønindtægter, vil disse medføre fradrag i ressourceforløbsydelsen efter § 69 j, stk. 9.

For personer, der er omfattet af §§ 10 f, 10 h og 10 j i lov om aktiv socialpolitik, nedsættes ydelsen til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter § 22. Se nærmere i afsnit 3.5.1. om fremmedkrigere, afsnit 3.5.2. om bandekriminelle, afsnit 3.5.3. om udeblivelse fra en straffesag og afsnit 3.5.4. om børnevold.

Frdrag for indtægter i ressourceforløbsydelsen

Indtægter skal som hovedregel fratrækkes krone for krone i ressourceforløbsydelsen, jf. § 69 j, stk. 5, jf. dog stk. 7-12.

Det betyder bl.a., at hvis personen f.eks. modtager offentlige ydelser, der træder i stedet for løn, eller har indtægter i form af overskud fra selvstændig virksomhed, herunder selvstændig bibeskæftigelse, vil denne indtægt medføre fradrag i ressourceforløbsydelsen. Hvis en selvstændigt erhvervsdrivende modtager hjælp efter § 69 j, stk. 4, skal der dog ikke ske fradrag i ressourceforløbsydelsen for indtægter fra den selvstændige virksomhed. Se vejledningen til § 69 j, stk. 8.

Der er ikke praksis på området for, hvordan kommunen skal beregne fradraget i ressourceforløbsydelse på baggrunden af indtægter fra den selvstændige virksomhed, herunder selvstændig bibeskæftigelse. Fradraget foretages på baggrund af overskud før renter og andre finansielle poster, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug og beløb, som er overført til virksomhedsordningen efter virksomhedsskattelovens regler. Efter styrelsens opfattelse bør kommunen foretage beregningen ud fra forskudsopgørelsen for det år, hvori den pågældende modtager ressourceforløbsydelse og fordele beløbet

ligeligt over årets måneder. Kommunen må ved beregningen tage forbehold for, at der efterfølgende kan være behov for en efterregulering af den aktuelle indtægt for året.

Personer, som ikke kan få deres sygedagpenge forlænget, har ret til at modtage ressourceforløbsydelse fra det tidspunkt, hvor de overgår til jobafklaringsforløbet.

Indtægter, der er optjent i en periode forud for overgangen til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, skal ikke medføre fradrag i ressourceforløbsydelsen, selv om udbetalingen af indtægten først sker, mens den pågældende modtager ressourceforløbsydelse, jf. § 69 j, stk. 5. Det kan f.eks. være, at den pågældende overgår til et jobafklaringsforløb den 11. i en måned. Den pågældende er herefter berettiget til at modtage ressourceforløbsydelse fra denne dato. Hvis der i en måned er 30 kalenderdage, vil den pågældende være berettiget til at modtage ressourceforløbsydelse i 20 af de 30 dage. Personen har i de første 10 dage været berettiget til at modtage sygedagpenge, og der skal ikke ske fradrag for sygedagpengene i ressourceforløbsydelsen.

Hvis der er optjent ret til feriegodtgørelse i en ansættelse forud for overgangen til jobafklaringsforløbet til brug for et ferieår, hvori den pågældende modtager ressourceforløbsydelse, skal der ske fradrag for denne indtægt efter § 69 j, stk. 11, i lov om aktiv socialpolitik, når ferien afholdes. Udbetaling for feriedage og søgnehelligdage fradrages altid efter den lempeligere fradragsregel om lønindtægt. Fradraget i ressourceforløbsydelsen kan højst svare til den udbetalte ressourceforløbsydelse for den pågældende måned, da det efter reglerne om ressourceforløbsydelse ikke er muligt at overføre en større indtægt til fradrag i andre måneder end udbetalingsmåneden, jf. Ankestyrelsens principmeddelelse 12-22.

Indtægter, der er optjent efter, at den pågældende er ophørt i et jobafklaringsforløb, vil ligeledes ikke medføre fradrag i ressourceforløbsydelsen. Dette gælder f.eks., hvis den pågældende er berettiget til ressourceforløbsydelse i de første 10 dage af en måned og derefter overgår til sygedagpenge, eller f.eks. er blevet visiteret til et fleksjob og modtager ledighedsydelse fra den 11. i måneden. Den udbetalte ledighedsydelse eller de udbetalte sygedagpenge skal ikke medføre fradrag i ressourceforløbsydelsen, når disse ydelser udbetales sidst på måneden.

En person, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelse på grund af fradrag for indtægter, anses for at modtage ressourceforløbsydelse og er derfor omfattet af kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forhold til indsatsen.

Fradrag for større indtægter i ressourceforløbsydelse

En større indtægt, der overstiger satsen for ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, skal alene fradrages i den måned, hvor den udbetales. Personen skal dermed ikke bruge sine indtægter til forsørgelse, inden personen kan opnå ret til ressourceforløbsydelse. Baggrunden for dette er, at ressourceforløbsydelse har et andet formål end kontanthjælp, og ikke som kontanthjælp er det nederste økonomiske sikkerhedsnet. Dette ses bl.a. ved, at formue er uden betydning for retten til ressourceforløbsydelse. Retten til ressourceforløbsydelse følger rettet til jobafklaringsforløb.

Fradrag for lønindtægter, som udbetales ved overgang til jobafklaringsforløbet

Reglen i § 69 j, stk. 5, om, at der sker fradrag for indtægter i ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb, fraviges, jf. § 69 j, stk. 6, således at personer, der ved overgangen til jobafklaringsforløbet er i et ansættelsesforhold, herunder i et fleksjob, der er påbegyndt før den 1. januar 2013, og som modtager løn under sygdom, får foretaget fuldt fradrag for løn, så længe personen er ansat i samme job. Personer, der ved overgangen til jobafklaringsforløbet er ansat i et fleksjob og modtager løn suppleret med fleksløntilskud, får ligeledes foretaget fuldt fradrag i ressourceforløbsydelsen for løn og fleksløn-

skud, så længe personen er ansat i samme job. Med denne fradragsbestemmelse vil der i langt de fleste tilfælde ikke skulle udbetales ressourceforløbsydelse samtidig med, at en person modtager løn eller løn og fleksløntilskud under den fortsatte uarbejdsdygtighed.

Arbejdsgiveren, som udbetaler løn ved overgangen til jobafklaringsforløbet, får ret til refusion, jf. afsnit 3.4.

Ydelse til personer, der ikke modtager løn under sygdom eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Efter § 124, stk. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats får en fleksjobansat, der ikke modtager løn under sygdom, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse, der suppleres med fleksløntilskud, således at personen tilsammen modtager en ydelse, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb. Beløbet udgør 19.952 kr. i 2024.

En person, der modtager ressourceforløbsydelse suppleret med fleksløntilskud, jf. § 124, stk. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal, jf. § 69 j, stk. 7, ikke have foretaget fradrag for fleksløntilskuddet i ressourceforløbsydelsen.

En person, der overgår til jobafklaringsforløb og ressourceforløbsydelse, bevarer dermed niveauet for de hidtidige sammenlagte ydelser, svarende til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb.

Det tilskud, en selvstændigt erhvervsdrivende modtager efter § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, medfører ikke fradrag i ressourceforløbsydelsen i lighed med, hvad der gælder i forhold til sygedagpenge, jf. § 18 i bekendtgørelse om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge m.v.

En selvstændigt erhvervsdrivende, som får ydelsen nedsat efter lovens § 69 j, stk. 4, skal ikke tillige have foretaget fradrag i ressourceforløbsydelsen for overskud af den selvstændige erhvervsvirksomhed. Det fremgår derfor af bestemmelsen i § 69 j, stk. 8, at der ikke skal foretages fradrag for overskud af selvstændig virksomhed, når en person får udbetalt nedsat ressourceforløbsydelse efter lovens § 69 j, stk. 4.

Fradrag for lønindtægter ved delvis genoptagelse af arbejde eller delvis påbegyndelse af nyt arbejde

Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb bliver satsreguleret på samme måde som kontanthjælp, da satserne for ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb svarer til satserne for kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 1 og 2, samt stk. 3, nr. 9 og stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 109, stk. 1, nr. 6, i lov om aktiv socialpolitik.

Personer, der modtager ressourceforløbsydelsen i forbindelse med et jobafklaringsforløb, har mulighed for at beholde en større del af lønindtægten, end ellers gælder under jobafklaringsforløb, hvis de under jobafklaringsforløbet bliver ansat på det ordinære arbejdsmarked i et job, herunder et fleksjob, jf. § 69 j, stk. 9. Det samme gælder, hvis de genoptager arbejdet under jobafklaringsforløbet og begynder at få udbetalt løn af arbejdsgiveren for de timer, som de pågældende har genoptaget det ordinære arbejde med.

Efter § 69 j, stk. 9, nedsættes ressourceforløbsydelsen med 30 pct. af lønnen inklusive pension op til en løn på 16.382 kr. før skat (2024-niveau) og derefter med 55 pct. af den løn, som overstiger 16.382 kr. (2024-niveau). Denne fradragsregel gælder alene for indtægter, der stammer fra arbejde på det ordinære arbejdsmarked, herunder udbetalinger fra Lønmodtagernes Garantifond i forbindelse med arbejdsgivers konkurs m.v.

Fradrag for lønindtægter, hvor personen delvist har genoptaget arbejdet, medfører fradrag efter § 69 j, stk. 9, da der er tale om løn for egentligt udført arbejde. Den lempeligere fradragsregel skal anvendes

uanset, hvornår modtageren af ressourceforløbsydelse genoptager sit arbejde delvist. Se Ankestyrelsens principmeddelelse 25-20.

Det er en konkret vurdering, om en indtægt skal betragtes som en lønindtægt og dermed fradrages efter den lempeligere fradragsregel. Ankestyrelsen har i principmeddelelse 26-20 slået fast, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, som udbetales på grundlag af en privat forsikringsordning, ikke kan anses som en lønindtægt efter reglerne om ressourceforløbsydelse. Der skal således ske fradrag krone for krone for denne indtægt, jf. § 69 j, stk. 5.

Lønindtægter trækkes først fra efter, at indtægten er reduceret med udgiften til arbejdsmarkedsbidrag, ATP-bidrag og eventuelle kollektive pensionsbidrag. Det vil sige, at det er modtageren af ressourceforløbsydelsens skattepligtige personlige indkomst opgjort på månedsbasis, som trækkes fra med ovennævnte modifikationer.

Fradragsreglen i § 69 j, stk. 9, gælder ikke for personer, som ved påbegyndelsen af jobafklaringsforløbet er ansat i et ordinært job eller et fleksjob og modtager løn eller løn og fleksløntilskud fra arbejdsgiveren og kommunen, jf. § 69 j, stk. 6. Efter denne bestemmelse medfører løn eller løn og fleksløntilskud fuldt fradrag i ressourceforløbsydelsen i jobafklaringsforløb.

Indtægter som led i tilbud

Når modtagere af ressourceforløbsydelse har indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, vil der ved beregningen af ressourceforløbsydelsen til personer under jobafklaringsforløb ses bort fra 17,86 kr. (2024-niveau) pr. udført arbejdstime for indtægter som led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned, jf. § 69 j, stk. 10.

Fradrag for feriegodtgørelse m.v.

Der foretages efter § 69 j, stk. 11, jf. stk. 9, fradrag i ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb med 30 pct. af feriegodtgørelsen efter ferieloven eller ferietillægget til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i serviceloven, for et beløb op til 16.382 kr. (2024-niveau), og derefter med 55 pct. for beløb, der overstiger 16.382 kr. (2024-niveau).

Fradratet foretages i ressourceforløbsydelsen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Hvis der f.eks. udbetales feriegodtgørelse for 5 dage, skal kommunen beregne ressourceforløbsydelsen for denne periode, svarende til 7 dage med ressourceforløbsydelse. Det svarer i en måned med 31 kalenderdage til $7/31 (16.382 \text{ kr. (2024-niveau)}) / 31 \times 7 = 3.699,16 \text{ kr.}$ for en person, der er forsørger). Hvis der udbetales 5.000 kr. i feriegodtgørelse for denne periode, skal der foretages fradrag i ressourceforløbsydelse for den ovennævnte periode med 1.500 kr. Dvs. $3.699,16 \text{ kr.} - 1.500 \text{ kr.} = 2.199,16 \text{ kr.}$ Derudover udbetales der for den resterende måned $16.382 \text{ kr. (2024-niveau)} - 3.699,16 \text{ kr.}$, svarende til 12.682,84 kr. Personen får således i alt udbetalt $12.682,84 + 2.199,16 \text{ kr.} = 14.882 \text{ kr.}$ i ressourceforløbsydelse samt 5.000 kr. i feriegodtgørelse, svarende til i alt 19.882 kr.

Det fremgår endvidere direkte af bestemmelsen, at der kan holdes ferie med feriegodtgørelse eller ferietillæg samt ressourceforløbsydelse, selv om personen ikke har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder.

Ankestyrelsen er i ”Nyt fra Ankestyrelsen, nr. 6, 2016 om ”Ressourceforløbsydelse – hvad skal trækkes fra og hvordan” kommet med følgende udtalelse:

"Feriegodtgørelse efter ferieloven, hvor ferien ikke er holdt

Hvis borgeren ikke har holdt ferie, skal feriegodtgørelse efter ferieloven ikke trækkes fra i ressourceforløbsydelsen.

Ankestyrelsen er af den opfattelse, at der hverken forud for eller efter den 1. april 2016 er hjemmel til at trække feriegodtgørelsen fra, når ferien ikke bliver holdt.

Feriegodtgørelse og kontanthjælp

Principmeddelelse 67-15 handler om kontanthjælp og brugen af § 32 i aktivloven om fradrag for feriegodtgørelse, når ferien ikke er holdt.

Efter principmeddelelsen kan § 32 ikke bruges i situationen, hvor ferien ikke er holdt. § 32 handler nemlig om feriegodtgørelse for afholdt ferie.

Når borgeren ikke har holdt ferie, sker fradraget i kontanthjælp for feriegodtgørelse efter indtægtsreglen i aktivlovens § 30.

Denne principmeddelelse kan ikke bruges på ressourceforløbsydelse. Her kan kommunen nemlig ikke lave fradrag for feriegodtgørelse, når ferien ikke er afholdt.

Hvorfor er der ikke hjemmel til at fradrage for feriegodtgørelse i ressourceforløbsydelsen, når ferien ikke er afholdt?

Forskellen i forhold til kontanthjælp ligger i, at feriegodtgørelse ikke er "klassificeret" som løn i § 32, som bruges ved fradrag i kontanthjælp for feriegodtgørelse, når ferien er afholdt. Derfor er der for kontanthjælp mulighed for at lave fradrag efter indtægtsreglen i § 30, når ferien ikke holdes.

Den mulighed er der ikke, når det gælder fradrag i ressourceforløbsydelse. Det skyldes ordlyden af bestemmelserne om fradrag for feriegodtgørelse i ressourceforløbsydelse.

1) Efter fradragsreglerne om ressourceforløb skal feriegodtgørelsen, trækkes fra, når borgeren holder ferien. I fradragsreglerne er kun nævnt feriegodtgørelse for afholdt ferie. Fradragsreglerne kan derfor ikke bruges på feriegodtgørelse udbetalt, uden at ferien ikke er afholdt.

2) Samtidig er det bestemt, at fradrag i ressourceforløbsydelse for feriegodtgørelse skal ske efter lønfradragsreglen. Man kan sige, at feriegodtgørelsen i bestemmelserne "sidestilles" med løn. "

Indtægter, som ikke medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen

Efter § 69 j, stk. 12, gælder § 33 i lov om aktiv socialpolitik også for modtagere af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, og der foretages derfor ikke fradrag i ressourceforløbsydelsen til personer i ressourceforløb for:

1) Invaliditetsydelse, invaliditetsbeløb samt bistands- og plejetillæg efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

2) Godtgørelse efter §§ 175 og 176 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og hjælp efter integrationslovens § 23 f.

3) Vederlag som tilforordnet ved valg.

4) Legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22.

5) Børns indtægter og indtægter, der vedrører børn, bortset fra tilskud til pasning af egne børn efter § 86 i dagtilbudsloven.

6) Værdien af kost m.v. under indlæggelse på sygehus eller lignende behandlingsinstitutioner. Hvis sygehusopholdet har varet i mere end 3 måneder, kan der dog foretages fradrag svarende til den besparelse, der er en følge af indlæggelsen.

7) Transportgodtgørelse for dokumenterede udgifter til nødvendig transport ved udførelse af lønnet arbejde og ulønnet, frivilligt arbejde.

8) Efterbetaling af offentlige forsørgelsesydelse og øvrige offentlige sociale ydelser som følge af afgørelse eller dom. Det beløb, der ses bort fra, udgør differencen mellem den ydelse, der er udbetalt for perioden, og den retmæssige ydelse for perioden. Der ses bort fra efterbetalingen i 2 år efter udbetalings-tidspunktet.

9) (Ophævet)

10) Lejeindtægter fra højst én logerende i ejer-, andels- eller lejebolig i overensstemmelse med lejelovens regler, som modtageren af hjælp samtidig selv er bosiddende i.

De erstatninger for tab af erhvervsevne, der omtales i § 14, stk. 4 og 5, i lov om aktiv socialpolitik, godtgørelse for varigt mén og godtgørelse for ikke-økonomisk skade samt indtægter, der hidrører herfra, trækkes ikke fra i ressourceforløbsydelsen.

Følgende fremgår af § 14, stk. 4 og 5, i lov om aktiv socialpolitik:

Stk. 4. Der skal tillige ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade efter

1) lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser,

2) lov om erstatningsansvar,

3) lov om arbejdsskadesikring eller

4) lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk stressbelastningsreaktion.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilke andre tilfælde der skal ses bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade.

Modtager en ressourceforløbsydelsesmodtager en løbende udbetaling fra private forsikringer m.v. f.eks. for tab af erhvervsevne, vil udbetalingen medføre fradrag i ressourceforløbsydelsen efter § 69 j, stk. 5, 1. pkt.

Der anvendes samme sondring mellem formue og indtægter for ressourceforløbsydelsesmodtagere i jobafklaringsforløb, som for kontanthjælpsmodtagere. Formue er f.eks. penge, herunder overskydende skat, og værdier, som hurtigt kan omsættes til penge, f.eks. aktier, obligationer, andre værdipapirer samt guld, sølv o.l. Desuden omfatter begrebet kapitalpensioner, kostbart indbo, f.eks. malerier og tæpper samt indbo ud over det normale, lotterigevinster, f.eks. pengebeløb, forbrugsgoder, rejser m.v., biler, boliger og sommerhuse. En kapitalpension, der hæves, eller et efterlønsbidrag, der udbetales, er fortsat formue.

Derimod vil et eventuelt afkast af formue eller et formuegode være en indtægt. Da ressourceforløbsydelsen er skattepligtig, skal indtægter trækkes fra, uanset hvordan de behandles skattemæssigt.

Sygdom og barsel

En person i et jobafklaringsforløb bevarer retten til ressourceforløbsydelse ved sygdom, barsel og flytning til en anden kommune, jf. § 69 j, stk. 13. Dette gælder også, hvis en person bliver syg – af anden sygdom end den, der førte til, at personen skal deltage i jobafklaringsforløb - går på barsel eller flytter til en anden kommune.

Ophør af ret til ressourceforløbsydelse

En person, der er ansat i fleksjob efter § 120 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dvs. som er påbegyndt jobbet den 1. januar 2013 eller senere, kan ikke modtage ressourceforløbsydelse, når personens ansættelse i fleksjob ophører. Personen modtager i stedet ledighedsydelse efter §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik. Dette følger af § 69 j, stk. 14.

Dette svarer til de gældende regler vedrørende sygedagpenge, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 6.

3.2. Betingelser for at modtage ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb (§ 69 k i LAS)

Lov om aktiv socialpolitik

Betingelser for at modtage ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb

§ 69 k. Det er en betingelse for at modtage ressourceforløbsydelse efter § 69 j, at personen deltager aktivt i jobafklaringsforløbet, genoptager sit arbejde delvis, når det er muligt, tager imod rimelige tilbud om arbejde og møder til samtaler, som kommunen indkalder til som led i jobafklaringsforløbet. En person er berettiget til at modtage ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag, hvor der ikke er ret til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, og frem til kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende opfylder betingelserne for et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, uanset at den pågældende ikke har kunnet stå til rådighed efter 1. pkt. i denne periode.

Stk. 2. Afviser en person at modtage behandling foretaget af en læge i form af operation eller lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter, kan dette ikke tillægges betydning for kommunens vurdering af, om personen har ret til ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb.

Stk. 3. Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, fortsat opfylder betingelserne herfor, hvis personen

- 1) ikke deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen,
- 2) afslår et tilbud om arbejde, som personen er henvist til,
- 3) udebliver fra en jobsamtale i kommunen eller hos anden aktør eller fra en rådighedsvurdering i kommunen,
- 4) undlader at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom i tilfælde, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan, eller

5) undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. § 13, stk. 7 og 8, og regler fastsat i medfør af § 13, stk. 16, finder anvendelse for modtagere af ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb.

Stk. 5. En person er fritaget for at stå til rådighed i perioder, hvor personen har ret til fravær ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov efter barselslovens § 6, stk. 1 og 2, §§ 7, 7 a og 8, § 9, stk. 1, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, og § 14 a, i det omfang der under fraværet ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, og § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2.

Stk. 6. En person, der har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til 5 ugers ferie, hvor personen kan modtage ressourceforløbsydelse. Ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse, mens ferien afholdes. Personen er ikke omfattet af stk. 1 og 3, mens ferien holdes. Har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først. Den samlede ferie kan højst udgøre 5 uger. § 13, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse for personer, der er omfattet af 1. pkt.

Stk. 7. For personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået en helhedsorienteret plan, jf. § 46 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter en helhedsorienteret plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kravet om at stå til rådighed efter stk. 1 og 3 i helt særlige tilfælde kan fraviges.

En person, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, skal stå til rådighed for de tilbud, som fremgår af rehabiliteringsplanen og deltage i jobsamtaler, som er et led i det individuelle kontaktførelse.

Det er således en betingelse for at modtage ressourceforløbsydelse, at personen tager imod rimelige tilbud, som fremgår af rehabiliteringsplanen. De tilbud, som kan anvendes, fremgår af kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Borgeren skal også vende gradvist tilbage til sit job, i det omfang personen kan dette, hvis personen er i et ansættelsesforhold.

Borgeren skal samtidig møde til jobsamtaler, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I det omfang personen er ledig under jobafklaringsforløbet, skal personen endvidere stå til rådighed for et rimeligt tilbud om arbejde, som personen kan klare, selv om personen fortsat er delvist uarbejdsdygtig.

Efter § 107, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har en person, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis personen ikke var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, jf. § 24 a i lov om sygedagpenge, ret til et jobafklaringsforløb, og dermed ret til ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik.

Tidspunktet for overgangen til jobafklaringsforløbet fremgår af § 24 a, stk. 2-5, i lov om sygedagpenge og afhænger af, om der er tale om en lønmodtager, en ledig eller en selvstændigt erhvervsdrivende.

Kommunen afgør på baggrund af arbejdsgiverens, arbejdsløshedskassens eller den selvstændige erhvervsdrivendes anmeldelse af sygefraværet, om den sygemeldte opfylder beskæftigelseskravet og er omfattet af

tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, og derved har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Ressourceforløbsydelsen udbetales efter reglerne i kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik.

På grund af anmeldelsesfristerne vil anmeldelsen af sygefraværet til kommunen – som i sygedagpengesager – først ske efter tidspunktet for overgangen til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Kommunen kan derfor først træffe afgørelse om, at pågældende er berettiget til et jobafklaringsforløb, når anmeldelsen er sket. I perioden fra den første sygedag uden ret til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge og frem til kommunen har truffet afgørelse, kan den sygemeldte ikke opfylde betingelsen om at deltage aktivt i jobafklaringsforløbet.

Det er derfor fastsat i § 69 k, stk. 1, 2. pkt., at en person er berettiget til at modtage ressourceforløbsydelse fra første fraværdsdag, hvor der ikke er ret til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, og frem til kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende opfylder betingelserne for et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, uanset at pågældende ikke har kunnet stå til rådighed efter 1. pkt. i denne periode.

Det betyder, at der kan udbetales ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb til personen fra første fraværdsdag, hvor en person ikke har ret til sygedagpenge, jf. § 24 a i lov om sygedagpenge uanset, at personen ikke opfylder betingelsen i § 69 k, stk. 1, 1. pkt., frem til det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, hvorvidt personen skal have sygedagpenge eller jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Fra tidspunktet for kommunens afgørelse skal borgeren stå til rådighed efter reglerne om ressourceforløbsydelse til personer i jobafklaringsforløb i kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik.

Efter retssikkerhedslovens § 11, stk. 1, nr. 2, kan en person miste retten til ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, hvis personen ikke medvirker til at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Det følger af § 69 k, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at afviser en person at modtage behandling foretaget af en læge i form af operation eller lægeordineret medicin eller lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter vil dette ikke kunne tillægges betydning for kommunens vurdering af, om personen vil have ret til ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Med bestemmelsen sker der en fravigelse af retssikkerhedslovens § 11, stk. 1, nr. 2. Baggrunden for bestemmelsen er, at en person ikke skal føle sig tvunget til at deltage i lægebehandling, herunder lade sig operere eller modtage medicinsk behandling, som borgeren ikke er tryk ved.

Bestemmelsen omfatter alene lægebehandling i snæver forstand, dvs. operationer og behandling med lægeordineret medicin samt lægebehandling af tilsvarende indgribende karakter, eksempelvis ECT-behandling (elektrochokbehandling).

Bestemmelsen omfatter ikke genoptræning efter operation, eller behandling hos en fysioterapeut, uanset at det vil være en læge, der har anbefalet behandlingen, idet borgeren som hidtil vil skulle bidrage til egen helbredelse. Endvidere omfatter bestemmelsen ikke samtaleforløb og behandling hos psykolog, da disse behandlingstyper ikke vil kunne betragtes som lægebehandling i snæver forstand.

Personen har fortsat pligt til at medvirke og deltage i sagens oplysning, herunder lade sig undersøge, jf. retssikkerhedslovens § 11, stk. 1, nr. 2. Personen har ligeledes fortsat pligt til at medvirke til, at personens egen læge udarbejder en lægeattest til brug for opfølgning, hvis kommunen beder om dette.

Hvis en person afviser at tage imod lægebehandling, vil det fortsat kunne få konsekvenser for retten til ressourceforløbsydelse hvis det på denne baggrund ikke vil kunne fastslås, om personen opfylder betingelserne for jobafklaringsforløb.

Kommunen skal efter stk. 3, vurdere, om betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb fortsat er opfyldt, hvis personen:

- 1) ikke deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen,
- 2) afslår et rimeligt tilbud om arbejde, som personen er henvist til,
- 3) udebliver fra en jobsamtale med kommunen eller hos anden aktør eller fra en rådighedsvurdering i kommunen,
- 4) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller arbejdsgiveren, hvor personen er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen eller en helhedsorienteret plan, eller
- 5) undlader at overholde den frist, som jobcenteret har fastsat for selv at booke en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Dette svarer til de regler, som gælder for ressourceforløbsydelse under ressourceforløb.

Personer, der modtager ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, skal således stå til rådighed for evt. arbejde, som kommunen henviser dem til. Selvom der er tale om personer, der er uarbejdsdygtige på grund af sygdom, kan det i nogle tilfælde være relevant at give tilbud om et ordinært arbejde. Det kan f.eks. være i forbindelse med, at personen under jobafklaringsforløbet kan arbejde på nedsat tid. Kommunen skal dog altid være opmærksom på personens individuelle behov, kompetencer og helbred og tage hensyn hertil f.eks. i forhold til jobbetstid og jobfunktionerne.

Personen skal endvidere deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., samt tilbud efter anden lovgivning, hvis disse tilbud fremgår af rehabiliteringsplanen.

Personen har endvidere pligt til at møde til jobsamtaler med kommunen eller anden aktør samt møde til en rådighedsvurdering i kommunen. Samtidig har personen pligt til at melde sygdom til kommunen eller en arbejdsgiver, hvis personen har fået et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v., der fremgår af rehabiliteringsplanen.

Endelig har personen pligt til selv at booke jobsamtaler digitalt inden for en frist, som jobcenteret har fastsat.

Hvis personen ikke overholder sin rådighedsforpligtelse fx ved at afslå et arbejde, som personen er henvist til, udeblive fra en jobsamtale, eller undlade at give meddelelse til kommunen eller arbejdsgiveren om sygdom m.v., eller udeblive eller afslå et tilbud, skal kommunen rådighedsvurdere personen og herunder tage stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne for ressourceforløbsydelsen, hvis personen ikke har haft en rimelig grund til fx en udeblivelse.

I nogle situationer behøver en ressourceforløbsydelsesmodtager dog ikke at stå til rådighed. Det er f.eks. tilfældet, hvis der ikke er tale om et rimeligt tilbud, personen ikke kan arbejde på grund af sygdom eller

der er risiko for, at personens helbred forringes, hvis det hidtidige arbejde fortsættes, personen er nødt til at passe sine børn, og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed, eller personen har ret til ferie m.v.

Med lov nr. 1558 af 27. december 2019 er den udtømmende liste med rimelige grunde afskaffet, og det betyder, at kommunerne allerede ved afgivelsen af tilbud m.v. skal tage højde for, om personen har en rimelig grund til ikke at tage imod tilbuddet. Selv om den udtømmende liste er afskaffet, vil kommunen fortsat ved afgivelsen af tilbud og udeblivelser m.v. skulle tage højde for de 10 rimelige grunde, men andre forhold vil også kunne udgøre en rimelig grund f.eks. dødsfald hos nærtstående. Der vil dermed ikke længere være tale om en udtømmende liste af rimelige grunde ved udeblivelse fra tilbud m.v., men kommunen skal ud over de eksisterende opregnede rimelige grunde, kunne lægge andre forhold til grund, f.eks. begravelse af nærtstående m.v.

Hvis personen således har en rimelig grund til f.eks. at udeblive fra en samtale i kommunen eller afslå et arbejde, skal der ikke gives en sanktion for manglende fremmøde eller afslag på arbejdet.

Kommunen skal endvidere altid, hvis der er tale om en ressourceforløbsydelsesmodtager, foretage en socialfaglig vurdering af, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold, der kan begrunde, at personen ikke har pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder. Dette følger af § 69 k, stk. 4. Det fremgår af § 13, stk. 8, at kommunen skal foretage en socialfaglig vurdering af, om der er andre grunde til, at personen f.eks. er udeblevet fra en samtale i kommunen, der gør det rimeligt, at personen ikke er mødt frem. F.eks. kan alvorlige psykiske lidelser i det konkrete tilfælde betyde, at der ikke skal gives en sanktion.

Det fremgår af den gældende vejledning om rådighed og sanktioner for personer, der ansøger om eller modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, at hvor en sanktion ikke fremmer rådigheden hos ydelsesmodtageren, skal der ikke gives en sanktion.

Ankestyrelsens principmeddelelser vedrørende anvendelsen af de rimelige grunde i forhold til kontanthjælpsmodtagere efter § 13, stk. 7 og 8, samt regler fastsat i medfør af § 13, stk. 15 finder tilsvarende anvendelse i forhold til ressourceforløbsydelse. Det drejer sig bl.a. om principmeddelelser 102-16, A-27-08 og A-38-06.

Fritagelse for rådighed ved barsel m.v.

Forældrene har nu en fritagelsesgrund i forhold til at opfylde deres rådighedsforpligtelse, når de er omfattet af § 69 k, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Det betyder, at en mor vil få ret til 4 ugers fravær før forventet fødsel og derefter få ret til 10 ugers fravær efter fødslen, hvor moren ikke skal opfylde sin rådighedsforpligtelse. Det vil være et krav, at disse 10 uger holdes i de første 10 uger efter fødslen. Moren vil ikke kunne overdrage retten til de 10 ugers fravær efter fødslen til en far eller medmor. Moren vil endvidere få ret til 14 ugers fravær, som skal holdes efter de første 10 ugers fravær. Moren vil kunne overdrage disse 14 ugers ret til fravær til faren eller medmoren. Moren vil være fritaget for at stå til rådighed i denne periode, hvis hun udnytter sin ret til fravær.

En far eller medmor vil få ret til 2 ugers fravær, som skal holdes efter fødslen. Disse 2 uger vil ikke kunne overdrages til moren. Faren eller medmoren vil være fritaget for at stå til rådighed i denne periode. Derefter vil faren eller medmoren have ret til 22 ugers fravær. Hvis faren eller medmoren ikke overdrager de 22 ugers ret til fravær, vil pågældende være fritaget for at stå til rådighed i denne periode.

I det omfang en mor eksempelvis overdrager 10 ugers barsel til faren, vil moren have ret til en samlet periode, hvor hun ikke skal stå til rådighed i 14 uger, mens faren vil have en periode på 34 uger, hvor han ikke skal stå til rådighed.

En beskæftiget mor, som genoptager arbejdet på fuld tid, vil endvidere kunne overdrage op til 8 uger af sin ret til fravær til faren eller medmoren til afholdelse inden for de første 10 uger efter barnets fødsel.

En beskæftiget mor, der påbegynder orlov på fuld tid, vil kunne overdrage op til 8 uger af sin ret til fravær til faren eller medmoren til afholdelse inden for det første år efter barnets fødsel.

I det omfang den beskæftigede mor overdrager sin ret til fravær eller orlov til faren eller medmoren, vil faren eller medmoren være fritaget for at stå til rådighed i de perioder, hvor retten til fravær udnyttes.

Forældrene vil således tilsammen som udgangspunkt have ret til 48 ugers barsel efter barnets fødsel, hvor rådighedsforpligtelsen ikke skal opfyldes. I situationer, hvor forældrene ikke bor sammen, kan forældrene have ret til fravær i mere end 48 uger.

Hvis barnet bor hos moren, vil moren have ret til 10 ugers fravær efter fødsel, som skal holdes i forbindelse med fødslen. Herefter har moren ret til 27 ugers fravær, som kan overdrages. Hvis moren har eneforældremyndigheden, vil hun få yderligere 9 ugers fravær, som hun vil kunne overdrage. Moren vil ikke have pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor hun udnytter sin ret til fravær.

En far eller medmor vil have ret til 2 ugers fravær, som ikke kan overdrages, og 9 ugers fravær, som kan overdrages, hvis barnet bor hos moren. Faren eller medmoren vil ikke have pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor de udnytter deres ret til fravær efter barselsloven.

Hvis barnet bor hos faren eller medmoren, vil moren have ret til 10 ugers fravær, som ikke kan overdrages. Moren vil endvidere have ret til 9 ugers fravær, som kan overdrages til faren eller medmoren. Moren vil ikke have pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor hun udnytter sin ret til fravær.

En far eller medmor vil have ret til 2 ugers fravær, som ikke kan overdrages, og 35 ugers fravær, som kan overdrages. Hvis en far eller medmor har eneforældremyndigheden, vil de få 9 ugers yderligere fravær, som kan overdrages. Faren eller medmoren vil ikke have pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor de udnytter deres ret til fravær, og de i perioden ville have haft ret til dagpenge efter barselsloven.

Hvis moren er soloforælder, dvs. at der ikke er en far eller medmor, vil moren have ret til 10 ugers fravær, som ikke kan overdrages. Moren har endvidere ret til 36 ugers fravær.

Hvis en far eller medmor er soloforælder, har faren eller medmoren ret til fravær i 2 uger, som ikke kan overdrages. Derefter har faren eller medmoren ret til 44 ugers fravær.

Adoptanter har ret til fravær i 6 uger for hver forælder inden for de første 10 uger bortset fra 2 sammenhængende uger, der skal holdes samtidigt. Hver af adoptanterne kan overdrage op til 4 ugers fraværsret til den anden adoptant. Efter 10. uge har hver adoptant ret til 18 ugers fravær. En adoptant har ikke pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor denne udnytter sin ret til fravær, og denne i perioden ville have haft ret til dagpenge efter barselsloven.

Under sorgorlov har hver af forældrene ret til fravær i 26 uger efter barnets død, hvis barnet er dødfødt eller dør inden det fyldte 18. år. Samme ret til fravær gælder for adoptanter og kommende adoptanter, der har modtaget et barn, hvis barnet dør, inden det fylder 18 år. En forælder, som holder sorgorlov, har ikke pligt til at stå til rådighed i de perioder, hvor denne udnytter sin ret til fravær.

Hvis barnet er indlagt på sygehus, forlænges eller udsættes den periode, hvor der er ret til fravær.

Såfremt arbejdet ikke genoptages ved indlæggelsen, forlænges den periode, hvor der er ret til fravær, med indlæggelsesperioden, hvis indlæggelsen finder sted under de første 46 uger efter fødslen eller modtagelsen. Fraværsretten kan dog højst forlænges i 3 måneder. Retten til at forlænge fraværperioden gælder ikke forældrenes ret til fravær efter barselslovens § 7, stk. 3, eller adoptanternes ret til samtidigt fravær efter barselslovens § 8, stk. 6.

Forældre, der får to eller flere levendefødte børn ved samme fødsel, har hver ret til ekstra fravær i 13 uger. Adoptanter, som adopterer to eller flere børn født ved samme fødsel, har hver ret til ekstra fravær i 13 uger, hvis børnene på tidspunktet for modtagelsen er under 1 år. Fraværet skal holdes inden 1 år efter børnenes fødsel eller modtagelse.

Hensigten er at give forældrene mulighed for at holde en større del af perioden med fraværsret sammen, mens børnene er små, og hvor omsorgen for børnene er særligt krævende. Det foreslås, at de 13 ugers ekstra fravær for hver skal holdes inden for 1 år efter børnenes fødsel, da formålet med de ekstra ugers fraværsret netop er at aflaste familien i den første tid af børnenes liv.

Der vil ikke være mulighed for at udskyde afholdelsen af retten til fravær, der således skal holdes i forlængelse af barnets fødsel, modtagelse eller død. Det vil endvidere ikke være muligt at holde fraværet efter barselsloven på enkelte dage. Baggrunden for dette er, at ydelsesmodtagerne er ledige og derfor ikke har en arbejdsgiver, de kan aftale udskydelsen af fraværet med.

I lov nr. 343 af 22. marts 2022 er det fastsat, at det skal være muligt at give forældre mulighed for at kunne overdrage de uger, som de kan overdrage og overdrage dagpengeretten til sociale forældre på samme måde, som de vil kunne overdrage til den anden forælder. Det betyder, at de personer, der er tiltænkt en forældre lignende relation til barnet, får mulighed for at tage del i orloven med barnet. Dermed vil familierne i langt højere grad selv kunne beslutte, hvad der er bedst for dem og deres barn.

En forælder eller adoptant kan helt eller delvist overdrage sin ret til fravær til en social forælder.

En social forælder er i barselslovens forstand en forælders ægtefælle eller samlever, der er tiltænkt en forældre lignende relation til barnet eller en kendt donor, der er tiltænkt en forældre lignende relation til barnet eller dennes ægtefælle eller samlever.

Det betyder, at sociale forældre, der får overdraget fravær fra en beskæftiget mor, der genoptager arbejdet på fuld tid, jf. barselslovens § 23 b, stk. 1, vil kunne få ret til op til 8 ugers fravær i 10 uger efter fødslen med ydelser efter lov om aktiv socialpolitik. Videre vil sociale forældre kunne få overdraget 8 ugers fravær i det første år efter barnets fødsel, hvis en beskæftiget mor påbegynder orlov efter barselslovens § 9 på fuld tid. Efter barselslovens § 23 b, stk. 3, kan en forælder helt eller delvist overdrage sin orlov efter barselslovens §§ 21, 21 b og 21 c til en social forælder. De ledige sociale forældre vil være fritaget fra at stå til rådighed efter § 69 k i lov om aktiv socialpolitik.

Som nærtstående familiemedlem anses forældrenes egne forældre og søskende over 18 år samt forældre og søskende over 18 år til en afdød forælder, jf. barselslovens § 23 c, stk. 2.

En social forælder kan ikke afholde mere end i alt 13 ugers fravær, der er overdraget efter § 14 a, stk. 2 eller tildelt efter stk. 3 i barselsloven.

Nærtstående familiemedlemmer, som får overdraget ret til orlov efter § 9 i barselsloven fra en forælder, der er omfattet af barselslovens § 21 c, vil derfor være fritaget for deres rådighedsforpligtelse, mens de pågældende modtager forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik, jf. § 69 k i lov om aktiv socialpolitik.

Ferie med ressourceforløbsydelse

Modtagere af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb har, når de har modtaget ressourceforløbsydelse i 12 sammenhængende måneder, ret til op til 5 ugers ferie med ressourceforløbsydelse, jf. § 69 k, stk. 6. Der er ikke tale om en egentlig optjening af ferie, og personen kan ikke efterfølgende få udbetalt ressourceforløbsydelse under ferie i ansættelsesforhold. Desuden kan personen ikke få erstatningsferie, hvis vedkommende bliver syg, når ferien begynder eller under ferien.

Ferien kan afholdes som enkelte dage og ugevis, herunder flere uger af gangen. Det er muligt at opholde sig i udlandet under ferien. Den samlede ferie kan højst udgøre fem uger.

Det er en betingelse for at holde ferien, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering, jf. § 13, stk. 12, som finder tilsvarende anvendelse for modtagere af ressourceforløbsydelse. Ved aftalens indgåelse skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder særligt placering af den øvrige families ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker det ressourceforløb, der er tilrettelagt for personen. Her kan være tale om planlagte aktiviteter og aktiviteter, der allerede er iværksat for personen. Ved familie forstås i denne sammenhæng, at der er tale om ægtefælle/samlever og egne eller ægtefælles/samlevers hjemmeboende børn under 18 år.

Hvis personen i ressourceforløbet og kommunen ikke kan blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse om, hvornår ferien kan afholdes. Denne afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen efter de almindelige klageregler.

Helhedsorienteret plan

For personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået en helhedsorienteret plan, jf. § 46 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter en helhedsorienteret plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Det følger af § 46 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at jobcenteret med personens samtykke i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel kan udarbejde en helhedsorienteret plan til personer, som er omfattet af målgrupperne i § 6 i samme lov, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Stk. 6 medfører, at hvis personen samtykker til at få udarbejdet en helhedsorienteret plan, vil det være en betingelse for at modtage ydelsen, at personen deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller anden lovgivning, som fremgår af personens helhedsorienterede plan i lighed med, hvad der gælder i forhold til rehabiliteringsplanen. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for ressourceforløbsydelse, skal kommunen vurdere, om personen skal have en sanktion.

Bestemmelsen i § 69 k, stk. 7, skal ses i sammenhæng med § 69 k, stk. 2, nr. 1 og 4, § 69 m, stk. 1, § 69 o, stk. 1, nr. 3, og § 69 p, og skal sikre, at det ikke får konsekvenser for personens ydelse, hverken i forhold til betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse eller i forhold til eventuelle sanktioner, at personens indsats i jobafklaringsforløbet fremgår af en helhedsorienteret plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Fravigelse af rådighedsforpligtelsen

Bestemmelsen i § 69 k, stk. 8, er anvendt til at fastsætte regler om, at der sker en fravigelse af rådighedsforpligtelsen ved deltagelse i tilbud efter § 97 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. § 1, nr. 1-4

En person, som har ret til at modtage tilbud efter § 97 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, har ikke pligt til at tage imod tilbuddet, jf. § 69 k, stk. 1, har ikke pligt til at deltage i tilbuddet, jf. § 69 k, stk. 1 og stk. 3, nr. 1, kan ophøre i tilbuddet uden at have en rimelig grund, jf. § 69 k, stk. 1, og har ikke pligt til at tage imod henvist arbejde under tilbuddet, jf. § 69 k, stk. 3, nr. 2. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om fravigelse af rådighedsforpligtelsen efter § 69, stk. 1 og 3, § 69 k, stk. 1 og 3, og § 75, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik

3.3. Sanktioner ved manglende overholdelse af rådighed, når der modtages ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb (§ 69 l-s i LAS)

Lov om aktiv socialpolitik

Sanktioner ved manglende deltagelse i jobafklaringsforløbet m.v.

§ 69 l. Det er en betingelse for, at kommunen kan foretage fradrag i eller nedsættelse eller ophør af ressourceforløbsydelsen efter §§ 69 m-69 p, at kommunen skriftligt har vejledt personen om rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner.

Stk. 2. Forud for fradrag i eller nedsættelse eller ophør af ressourceforløbsydelsen efter §§ 69 m-69 p skal kommunen have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen m.v.

Stk. 3. Fradrag i eller nedsættelse eller ophør af ressourceforløbsydelsen sker med virkning fra den dag, hvor modtageren af ressourceforløbsydelse uden rimelig grund har undladt at opfylde sine pligter efter §§ 69 m-69 p. Fradrag og nedsættelser i ressourceforløbsydelsen skal ske inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet. Opgørelse af omfanget af udeblivelse fra tilbud efter § 69 k kan ske som en samlet opgørelse for en måned. Partshøring foretages i forbindelse med den samlede månedlige opgørelse.

Stk. 4. Fradrag efter §§ 69 m-69 p sker med en gennemsnitssats pr. dag, hvor personen er udeblevet fra tilbud m.v. Hvis den månedlige ressourceforløbsydelse til en person er nedsat, nedsættes fradraget pr. dag med samme andel. Gennemsnitssatsen fastsættes på grundlag af den årlige hjælp efter § 69 j og fastsættes pr. dag beregnet på grundlag af en 5-dages-uge.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren offentliggør størrelsen af fradraget efter stk. 4.

Stk. 6. Når kommunen partshører en person om muligt fradrag i eller nedsættelse eller ophør af ressourceforløbsydelse efter stk. 1, skal kommunen orientere en arbejdsgiver, der er berettiget til refusion efter § 69 t, om det mulige fradrag i refusionen.

§ 69 m. Hvis en person uden rimelig grund afviser eller udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation for handicappede i erhverv m.v. eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen, skal kommunen foretage et fradrag i ressourceforløbsydelsen.

Stk. 2. Fradraget i ressourceforløbsydelsen efter stk. 1 foretages for det antal dage, hvor den pågældende er udeblevet helt eller delvis.

Stk. 3. Kommunen kan foretage et forholdsmæssigt fradrag i godtgørelsen efter § 176 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når deltageren uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning.

§ 69 n. Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale som led i jobafklaringsforløbet, jf. kapitel 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller en rådgighedsvurdering i kommunen, jf. § 69 k, stk. 3, skal kommunen foretage fradrag i ressourceforløbsydelsen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til samtalen eller rådgighedsvurderingen, og indtil kontakten til kommunen er genoprettet. Der foretages fradrag i ydelsen for den dag, hvor samtalen eller rådgighedsvurderingen skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter kommunen samme dag.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse ved samtaler, der finder sted hos en anden aktør. Det er kommunen, der træffer afgørelse om fradrag i ydelsen.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for jobsamtaler, som personen selv har booket.

Stk. 4. For en person, som uden rimelig grund har undladt selv at booke en jobsamtale digitalt inden for den frist, som jobcenteret har fastsat, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretager kommunen fradrag i ressourceforløbsydelsen for de dage, der går, fra personen skulle have booket jobsamtalen digitalt, og indtil personen har booket en jobsamtale digitalt, eller til personen har genoprettet kontakten med jobcenteret. Der foretages fradrag i ydelsen for den dag, hvor jobsamtalen skulle have været booket, uanset om personen booker jobsamtalen dagen efter fristens udløb.

§ 69 o. Ressourceforløbsydelsen nedsættes, hvis en person

- 1) uden rimelig grund ophører med sit arbejde,
- 2) uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde,
- 3) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen eller arbejdsgiveren, hvor personen er givet tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller anden lovgivning, og hvor tilbuddet fremgår af rehabiliteringsplanen, eller
- 4) uden rimelig grund undlader efter krav fra jobcenteret at søge konkrete job.

Stk. 2. Ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse:

- 1) 1.644 kr. (2014-niveau) for personer, der modtager ydelse efter § 69 j, stk. 2, nr. 1 og 2.
- 2) 255 kr. (2014-niveau) for personer, der modtager ydelse efter § 69 j, stk. 2, nr. 3 og 4.

Stk. 3. Ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

- 1) 1.735 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 1.

2) 868 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 2 og 3.

3) 269 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 4.

Stk. 4. Nedsættelsen sker på grundlag af den ydelse, som personen på hændelsestidspunktet var eller ville være berettiget til. Der kan i en kalendermåned kun ske en enkelt nedsættelse efter stk. 2 eller 3.

Stk. 5. Hvis den månedlige ydelse til en person efter § 69 j er nedsat, nedsættes beløbene i stk. 2 eller med samme andel.

§ 69 p. Hvis personen gentagne gange uden rimelig grund afviser eller udebliver fra tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation for handicappede i erhverv m.v., eller anden lovgivning eller på anden vis undlader at medvirke til jobafklaringsforløbet, som fremgår af rehabiliteringsplanen, jf. kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan kommunen træffe afgørelse om, at ressourceforløbsydelsen ophører.

§ 69 q. En person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, stk. 2, nr. 1 og 2, skal have ressourceforløbsydelsen nedsat med 1/3 i 3 uger, hvis den pågældende mod bedre vidende

1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller

2) uberettiget har modtaget ressourceforløbsydelse under ophold i udlandet.

Stk. 2. En person omfattet af stk. 1, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget ressourceforløbsydelse under ophold i udlandet, skal have ressourceforløbsydelsen nedsat med 1/3 i 20 uger.

Stk. 3. En person omfattet af stk. 1, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget ressourceforløbsydelse under ophold i udlandet, skal have ressourceforløbsydelsen nedsat med 1/3 i 20 uger, for hver gang oplysningspligten er tilsidesat, eller den pågældende har været i udlandet, og skal herudover tilbagebetale den nedsatte ressourceforløbsydelse.

Stk. 4. Nedsættelsen af ressourceforløbsydelsen efter stk. 1-3 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Stk. 5. En person, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, stk. 2, nr. 3 og 4, skal tilbagebetale 1/3 af ressourceforløbsydelsen for 3 uger, hvis den pågældende mod bedre vidende

1) har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller

2) uberettiget har modtaget ressourceforløbsydelse under ophold i udlandet.

Stk. 6. En person omfattet af stk. 5, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller uberettiget og mod bedre vidende har modtaget ressourceforløbsydelse under ophold i udlandet, skal tilbagebetale 1/3 af ressourceforløbsydelsen for 20 uger.

Stk. 7. En person omfattet af stk. 5, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin oplysningspligt eller uberettiget har modtaget ressourceforløbsydelse under ophold i udlandet, skal tilbagebetale hele ressourceforløbsydelsen for 20 uger, for hver gang oplysningspligten er tilsidesat, eller den pågældende har været i udlandet.

Stk. 8. Tilbagebetalingskravet beregnes på grundlag af ressourceforløbsydelsen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Ressourceforløbsydelsen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person tillige er omfattet af en sanktion efter §§ 69 l-69 p eller i øvrigt ikke er berettiget til ressourceforløbsydelse, udskydes sanktionen om nedsættelse eller tilbagebetaling af ressourceforløbsydelsen efter stk. 1-3 og 5-7, indtil sanktionen efter §§ 69 l-69 p er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes ressourceforløbsydelse. Hvis sanktionen efter stk. 1-3 og 5-7 allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter §§ 69 l-69 p er afviklet, eller der på ny ydes ressourceforløbsydelse. Nedsættelsen efter stk. 1-3 sker i ressourceforløbsydelse fra første hele kalendermåned efter afgørelsen.

Stk. 9. Kommunen træffer afgørelse om nedsættelse af ressourceforløbsydelsen efter stk. 1-3 eller tilbagebetaling af ressourceforløbsydelsen efter stk. 3 og 5-7.

Stk. 10. Tilbagebetaling af ressourceforløbsydelsen efter stk. 3 og 5-9 sker efter § 95.

Stk. 11. Hvis Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering modtager oplysninger om, at en person kan være omfattet af stk. 1-3, og 5-7, kan styrelsen indhente en redegørelse fra kommunen om, hvorvidt kommunen har taget stilling til muligheden for en sanktion efter disse bestemmelser.

§ 69 r. Opholdskommunen kan uden forudgående samtykke fra den, der søger om eller får ressourceforløbsydelse, forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser om sanktioner efter §§ 69 m-69 q, hvis oplysningerne herom er nødvendige for opholdskommunens behandling af sagen. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

§ 69 s. Kapitel 11 og 12 finder anvendelse for udbetaling og tilbagebetaling af ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb.

Til § 69 l

Personer, der modtager ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, kan pålægges en sanktion efter tilsvarende regler, som gælder for personer, der modtager ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb.

Efter § 69 l, stk. 1 er kommunens adgang til at foretage fradrag i eller nedsættelse eller ophør af ressourceforløbsydelse efter §§ 69 m-69 p forudsat af, at kommunen skriftligt har vejledt personen om rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner. Der stilles alene krav om, at vejledningen skal ske skriftligt som betingelse for at kommunen kan give modtageren af ressourceforløbsydelse en sanktion, og der stilles ikke yderligere formelle krav til vejledningen.

Kommunen har derfor pligt til at vejlede om konsekvenserne af ikke at overholde rådighedsforpligtelsen, idet den manglende overholdelse kan få konsekvenser i ydelsen i form af sanktioner.

Pligten til at vejlede skriftligt er et minimumskrav.

Kommunen vælger selv, om kommunen vil vejlede om alle regler om rådighed og sanktioner, eller om kommunen vil vejlede i forhold til den konkrete aktivitet, som borgeren bliver indkaldt til f.eks. vejledning om, hvad der sker, hvis borgeren ikke møder i et tilbud. Kommunen vil også i indkaldelsen til 1. jobsamtale kunne vejlede om, at hvis borgeren ikke møder op, vil kommunen træffe afgørelse om en sanktion, med mindre borgeren havde en rimelig grund til ikke at møde til samtalen f.eks. sygdom.

Ud over kravet om at vejledningen skal være skriftlig, skal kommunerne herudover vurdere, om der er behov for yderligere vejledning, f.eks. mundtligt eller digitalt. Det kan f.eks. være for udsatte borgere, som kan have svært ved at forstå kommunens vejledning om rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner. Kommunens vejledning vil skulle tage hensyn til den enkelte borgers forhold, herunder at borgeren kan forstå vejledningen. Det kan f.eks. indebære, at kommunen vil skulle gentage vejledningen, når kommunen vurderer, at det er relevant at gentage vejledningen, eller hvis borgeren beder om vejledning. Dette følger af de almindelige forvaltningsretlige principper, som fremgår af bl.a. retssikkerhedsloven, forvaltningsloven og god forvaltningsskik.

Det er væsentligt, at borgeren får klar besked om sine rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner og konsekvenserne af, at rådighedspligten ikke overholdes. Det er kommunerne, der skal kunne dokumentere, at borgeren har fået vejledning, og at vejledningen har været tilstrækkelig præcis til, at vedkommende burde forstå, hvilke konsekvenser manglende overholdelse af rådighedsforpligtelsen har.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel om vejledningspligt for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik.

Ankestyrelsens principmeddelelser vedrørende denne bestemmelse kan endvidere anvendes ved fortolkning af stk. 1. Det drejer sig om 15-21, om vejledning efter bl.a. § 69 l, stk. 1.

Kommunen skal efter § 69 l, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen forud for fradrag m.v. i ressourceforløbsydelsen til en person i jobafklaringsforløb. Dette betyder i princippet, at kommunen skal være i personlig kontakt med personen, hvis denne ikke reagerer på en skriftlig partshøring forud for en sanktion. Den personlige kontakt kan være telefonisk eller personlig kontakt på bopæl, opholdssteder – herunder behandlingssteder.

Dermed sikres det, at der skabes klarhed over, om der er omstændigheder, som gør, at personen skal eller ikke skal sanktioneres. Først når kommunen har udtømt alle rimelige muligheder i forsøget på at skabe

kontakt til borgeren, vil der kunne pålægges en sanktion, hvis kommunen vurderer, at der er grundlag for at give en sanktion.

Hvis kommunen har vanskeligt ved at opnå kontakt med personen, og vedkommende har en mentor eller støttekontaktperson m.v., vil kontakten evt. kunne etableres via mentoren m.v. F.eks. kan kommunen kontakte mentoren med henblik på, at mentoren hjælper personen med at komme i kontakt med kommunen, eller kommunen kan via mentoren efter omstændighederne få oplysninger til belysning af baggrunden for fraværet e.l., der kan danne grundlag for vurderingen af, hvorvidt der skal pålægges en sanktion i det konkrete tilfælde.

Ankestyrelsens principmeddelelse 39-15 på kontanthjælpsområdet om personlig kontakt finder tilsvarende anvendelse ved jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Fradrag i eller nedsættelse eller ophør af ressourceforløbsydelsen sker med virkning fra den dag, hvor modtageren af ressourceforløbsydelse uden rimelig grund har undladt at opfylde sine pligter efter §§ 69 m-p. Fradrag og nedsættelser i ressourceforløbsydelsen skal ske inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet.

Opgørelsen af omfanget af udeblivelser fra tilbud efter § 69 m i lov om aktiv socialpolitik kan ske som en samlet opgørelse for en måned. Partshøringen foretages i forbindelse med den samlede månedlige opgørelse.

Fradrag efter §§ 69 m- 69 p sker med en gennemsnitssats pr. dag, hvor personen er udeblevet fra tilbud m.v. Fradraget sker pr. dag med udeblivelse uanset omfanget af udeblivelsen. Hvis den månedlige ressourceforløbsydelse til en person er nedsat, nedsættes fradraget pr. dag med samme andel. Gennemsnitssatsen fastsættes på grundlag af den årlige ressourceforløbsydelse efter § 69 j og fastsættes pr. dag beregnet på grundlag af en 5-dages-uge. Ydelsen pr. måned $\times 12/260$, dvs. ydelsen pr. år divideret med det gennemsnitlige antal arbejdsdage pr. år. Beskæftigelsesministeren offentliggør størrelsen af fradraget efter stk. 4.

Kommunen skal på tilsvarende måde som efter § 21, stk. 5, i lov om sygedagpenge, informere en arbejdsgiver, som modtager refusion efter § 69 t, når kommunen tager skridt til at reducere eller standse udbetalingen af ressourceforløbsydelsen. Information til arbejdsgiveren skal f.eks. gives, når kommunen partshører en person, som uden rimelig grund afslår arbejde, afviser eller udebliver fra tilbud eller ikke møder til samtale m.v.

Til § 69 m

En person, der modtager ressourceforløbsydelse under et jobafklaringsforløb, vil blive pålagt en sanktion, hvis personen uden rimelig grund afviser eller udebliver fra tilbud, som fremgår af rehabiliteringsplanen.

Ved vurderingen af, om en person har afvist et tilbud, indgår, om personen har afslået at tage imod et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning m.v. Herudover indgår også situationer, hvor personens adfærd er af en sådan karakter, at personen må anses for at have afvist tilbuddet, f.eks. hvis personen i forbindelse med afgivelsen af tilbuddet, har så mange forbehold eller krav til tilbuddet, at det reelt skal sidestilles med en afvisning af dette.

Hjælpen ophører ved udeblivelser af så betydeligt et omfang, at det kan sidestilles med afvisning. Når det skal vurderes, om gentagne udeblivelser skal sidestilles med afslag på tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning bør flere forhold indgå i vurderingen. Udeblivelsernes omfang

i forhold til månedens samlede tilbud indgår som en vigtig del af denne vurdering. Men herudover kan indgå, om personen møder i tilbuddet, men ikke vil deltage i aktiviteterne eller opfører sig på en måde, som virker forstyrrende på andre deltagere, hvilket kan sidestilles med en udeblivelse. Det samme gør sig gældende, hvis personen møder påvirket op i tilbuddet. Der skal således foretages en konkret vurdering af dels udeblivelsernes omfang og dels af, om personen kan siges at deltage i tilbuddet. Det skal også vurderes, om der er en rimelig grund til udeblivelsen/afvisningen.

Uden rimelig grund skal forstås i overensstemmelse med lovens § 13, stk. 7 og 8 samt regler fastsat i medfør af § 13, stk. 15, i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises desuden til vejledningen til § 69 l, stk. 2, for så vidt angår krav til kommunen om personlig kontakt forud for afgivelse af en sanktion.

Kommunen skal således træffe afgørelse om, at personer skal have foretaget fradrag i ydelsen, hvis der ikke er en rimelig grund til udeblivelsen/afvisningen. Det medfører, at der foretages fradrag i ydelsen for den eller de dage, hvor personen helt eller delvis er udeblevet uden rimelig grund. Hvis personen f.eks. er udeblevet uden rimelig grund fra et tilbud i sammenlagt 6 dage, foretager kommunen et fradrag på 6 x dagsatsen i ydelsen.

Eksempel 1

En person, der har et tilbud på 20 timer fordelt på 4 dage af 5 timer, udebliver uden rimelig grund en dag. Personen får et fradrag i ydelsen for en hel dag (dagsats).

Eksempel 2

En person, der har et tilbud på 35 timer fordelt på 5 dage af 7 timer, udebliver uden rimelig grund 1 time 3 gange på en uge. Personen får et fradrag i hjælpen for tre hele dage.

Endvidere kan der ske et forholdsmæssigt fradrag i godtgørelsen efter § 176 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når personen uden rimelig grund udebliver fra et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det forholdsmæssige fradrag beregnes ud fra forholdet mellem den forud fastsatte og faktiske deltagelse af tilbuddet.

Til § 69 n

Kommunen foretager fradrag i ressourceforløbsydelsen til personer i jobafklaringsforløb, hvis personen uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale samtale som led i jobafklaringsforløbet, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller en rådighedsvurdering i kommunen, jf. § 69 k, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Dette følger af § 69 n.

Det medfører, at kommunen foretager fradrag i ressourceforløbsydelsen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til samtalen eller rådighedsvurderingen, og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der foretages fradrag i ydelsen for den dag, hvor samtalen eller rådighedsvurderingen skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag. Kontakten kan f.eks. genoprettes ved, at personen møder op på jobcenteret. Den kan også genoprettes ved telefonisk kontakt eller ved at svare på kommunens partshøring.

Hvis personen er udeblevet fra en samtale tirsdag og kontakter jobcenteret fredag, foretages der fradrag for 3 dages ressourceforløbsydelse. Ressourceforløbsydelsen genoptages fra og med fredag, hvor personen har kontaktet jobcenteret. Hvis personen først kontakter jobcenteret om tirsdagen ugen efter, får personen fortaget fradrag fra tirsdag til mandag ugen efter, dvs. der foretages fradrag for 7 dages ressourceforløbsydelse.

Uden rimelig grund skal forstås i overensstemmelse med § 13, stk. 7 og 8 samt regler fastsat i medfør af § 13, stk. 15, i lov om aktiv socialpolitik, og kommunen skal således i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der foreligger en rimelig grund, være opmærksom på, at reglerne i § 13, stk. 7 og 8 samt regler fastsat i medfør af § 13, stk. 15, finder tilsvarende anvendelse, når den vurderer, om der skal gives en sanktion til en person i et jobafklaringsforløb.

Der henvises desuden til vejledningen til § 69 1, stk. 2, for så vidt angår krav til kommunen om personlig kontakt forud for afgivelse af en sanktion.

Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis det er en anden aktør, der skulle have afholdt samtalen.

Det er kommunen, som træffer afgørelse om fradraget i ydelsen på baggrund af meddelelsen fra anden aktør om udeblivelse fra samtalen uden rimelig grund.

Det fremgår af stk. 3, at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for jobsamtaler, som personen selv har booket. Det medfører, at hvis personen udebliver fra en selvbooket jobsamtale uden rimelig grund, skal kommunen således foretage fradrag i ressourceforløbsydelse for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der vil skulle foretages fradrag i ressourceforløbsydelse for den dag, hvor jobsamtalen skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Det følger af stk. 4, at for en person, som uden rimelig grund har undladt selv at booke en jobsamtale digitalt inden for den frist, som jobcenteret har fastsat, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foretager kommunen fradrag i ressourceforløbsydelsen for de dage, der går, fra personen skulle have booket jobsamtalen digitalt, og indtil personen har booket en jobsamtale digitalt, eller til personen har genoprettet kontakten med jobcenteret. Der foretages fradrag i ydelsen for den dag, hvor jobsamtalen skulle have været booket, uanset om personen booker jobsamtalen dagen efter fristens udløb.

Bestemmelsen svarer til § 69 n, stk. 1, i loven. Hvis kommunen anser det for godtgjort, at en person på grund af fx sygdom har været forhindret i at booke en jobsamtale digitalt, har personen en rimelig grund til undladelsen, og der skal ikke sanktioneres efter stk. 4.

Opgørelsen af dage med fradrag i ressourceforløbsydelse skal foretages således, at personen ikke kan modtage ressourceforløbsydelse for den dag, hvor fristen for digital booking af samtalen skulle være sket og de efterfølgende dage, frem til den pågældende booker en samtale digitalt eller genopretter kontakten til jobcenteret. Kontakten kan fx genoprettes ved, at den pågældende møder op på jobcenteret. Kontakten kan også genoprettes ved telefonisk kontakt, fax, mail eller ved at svare på kommunens partshøring.

Dette svarer til Ankestyrelsens praksis, hvor det fremgår, at der ikke var holdepunkter i loven eller forarbejderne til loven for, at kontakten kun kunne genoprettes, hvis henvendelsen skete på en bestemt måde.

Der skal udbetales ressourceforløbsydelse for den dag, personen selv booker en samtale digitalt eller genopretter kontakten til jobcenteret, uanset hvilket tidspunkt på dagen, inden jobcenteret lukker, personen henvender sig, og uanset hvordan personen genopretter kontakten.

De rimelige grunde i § 13, stk. 7 eller 8 samt regler fastsat i medfør af § 13, stk. 15, finder tilsvarende anvendelse, hvilket betyder, at en person, som har haft en rimelig grund til ikke at booke en jobsamtale digitalt, ikke skal have en sanktion. De rimelige grunde er bl.a. sygdom, barsel m.v. Kommunen skal endvidere efter § 13, stk. 8, foretage en konkret vurdering af, om der er andre forhold end de i § 13, stk. 7 samt regler fastsat i medfør af § 13, stk. 15, der kan begrunde, at den pågældende ikke skal udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder. Kommunerne vil i forhold til personen altid skulle vurdere, om en

sanktion fremmer personens rådighed. Alvorlige psykiske lidelser kan fx i det konkrete tilfælde betyde, at der ikke skal gives en sanktion, hvis personen som følge af den psykiske sygdom ikke vil være i stand til at tilrettelægge og strukturere sin hverdag. En økonomisk sanktion vil derfor ikke fremme personens rådighed. Der, hvor en sanktion ikke fremmer rådigheden hos en modtager af ressourceforløbsydelse, skal der således ikke gives en sanktion.

Det følger af § 69 l, stk. 4, at fradraget sker med en gennemsnitssats pr. dag, hvor personen er udeblevet fra tilbud m.v. Hvis den månedlige hjælp til en person er nedsat, nedsættes fradraget pr. dag med samme andel. Gennemsnitssatsen fastsættes på grundlag af den årlige hjælp efter §§ 22-25 og fastsættes pr. dag beregnet på grundlag af en 5-dages-uge.

Fradraget i ydelsen skal, som efter de gældende regler, være sket senest 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet, da sanktionen ellers bortfalder, jf. § 35, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik. Det vil betyde, at der senest skal foretages fradrag i ydelsen for august måned, hvis personen er udeblevet fra et tilbud i maj.

Fradrag i ydelsen vil skulle beregnes i lighed med de gældende regler på baggrund af hjælpens størrelse på hændelsestidspunktet. Hvis en person under 25 år fx udebliver fra et tilbud, og den pågældende er fyldt 26 år, inden kommunen træffer afgørelse, vil fradraget således skulle beregnes på baggrund af den ydelse, som personen var berettiget til på hændelsestidspunktet.

Til § 69 o

Personer, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, og som uden rimelig grund f.eks. ophører i arbejde, afviser tilbud om arbejde, undlader at give besked om sygdom, eller undlader at søge konkrete job, som jobcenteret har henvist til, får ressourceforløbsydelsen nedsat med en punktsanktion (fast beløb).

Kommunen skal i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt der foreligger en rimelig grund være opmærksom på, at reglen i § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik, finder tilsvarende anvendelse.

Der henvises desuden til vejledningen til § 69 l, stk. 2, for så vidt angår krav til kommunen om personlig kontakt forud for afgivelse af en sanktion.

Nedsættelse af ydelsen efter stk. 1 sker med et fast beløb. Ressourceforløbsydelsen nedsættes efter stk. 2, med 1.896 kr. (2024-niveau). For personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre, nedsættes ydelsen dog kun med 292 kr. (2024-niveau).

Det følger af stk. 3, at nedsættelsen af ydelsen efter stk. 1, sker med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f, 10 h eller 10 j:

- 1) 1.896 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 1.
- 2) 948 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 2 og 3.
- 3) 292 kr. (2024-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 4.«

Beløbene reguleres en gang årligt.

Det følger af stk. 4, at nedsættelsen sker på grundlag af den ydelse, som personen ville være berettiget til på tidspunktet for hændelsen. I de tilfælde, hvor personen endnu ikke modtager hjælp, sker nedsættelsen på baggrund af den hjælp, som personen ville have været berettiget til på hændelsestidspunktet. Dette gælder f.eks., når en person uden rimelig grund er ophørt i arbejde, og personen først efterfølgende søger hjælp.

Hvis personen på hændelsestidspunktet er under 25 år, foretages der nedsættelse i ydelsen med 292 kr. (2024-niveau), uanset personen på tidspunktet for nedsættelsen af hjælpen er fyldt 25 år.

Der kan alene ske nedsættelse af ressourceforløbsydelsen en gang i en kalendermåned. Hvis der er flere hændelser efter denne bestemmelse i en måned, må øvrige nedsættelser i hjælpen ske i den eller de efterfølgende måneder. Nedsættelsen skal dog være sket inden for 3 hele kalendermåneder efter hændelsestidspunktet. Der kan i en kalendermåned godt gives sanktioner både efter denne bestemmelse og efter de øvrige sanktionsbestemmelser.

For personer, hvor ydelsen er mindre end satsen efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik, nedsættes sanktionen med samme andel, som personens ydelse udgør af satsen efter lovens § 69 j, jf. stk. 5. Er ydelsen f.eks. på grund af indtægt nedsat med 30 pct., nedsættes sanktionen også med 30 pct.

Det medfører, at personer, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter lovens 69 j sikres samme retsstilling som modtagere af ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, når der gives en punktsanktion.

Til § 69 p

Efter § 69 p i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen træffe afgørelse om, at ressourceforløbsydelsen til en person i jobafklaringsforløb ophører, hvis personen uden rimelig grund gentage gange afviser eller udebliver fra tilbud eller på anden vis ikke medvirker i jobafklaringsforløbet.

Ved vurderingen af, om en person har afvist et tilbud, indgår, om personen har afslået at tage imod et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning m.v. Herudover indgår også situationer, hvor personens adfærd er af en sådan karakter, at personen må anses for at have afvist tilbuddet, f.eks. hvis personen i forbindelse med afgivelsen af tilbuddet, har så mange forbehold eller krav til tilbuddet, at det reelt skal sidestilles med en afvisning af dette.

Hjælpen ophører endvidere ved udeblivelser af så betydeligt et omfang, at det kan sidestilles med afvisning. Når det skal vurderes, om gentagne udeblivelser skal sidestilles med afslag på tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning bør flere forhold indgå i vurderingen. Udeblivelsernes omfang i forhold til månedens samlede tilbud indgår som en vigtig del af denne vurdering. Men herudover kan indgå, om personen møder i tilbuddet, men ikke vil deltage i aktiviteterne eller opfører sig på en måde, som virker forstyrrende på andre kursister, hvilket kan sidestilles med en udeblivelse. Det samme gør sig gældende, hvis personen møder påvirket op i tilbuddet. Der skal således foretages en konkret vurdering af dels udeblivelsernes omfang og dels af, om personen kan siges at deltage i tilbuddet. Det skal også vurderes, om der er en rimelig grund til udeblivelsen/afvisningen.

Til § 69 q

Som led i bekæmpelsen af misbrug af sociale ydelser m.v. er der en pligt for kommunerne til at sanktionere modtagere af kontanthjælp m.v. i de tilfælde, hvor ydelsesmodtageren mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde eller uberettiget har modtaget hjælp under ophold i udlandet.

Det betyder, at personer, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, stk. 2, nr. 1 og 2, og som mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser samtidig med, at personen har opholdt sig i udlandet, eller der har tilsidesat deres pligt til at oplyse om arbejde samtidig med uberettiget modtagelse af ressourceforløbsydelse, får en sanktion.

At en ydelse er modtaget mod bedre vidende forudsætter, at det kan tilregnes modtageren, at ydelsen er modtaget på urigtigt grundlag. Kravet om ”mod bedre vidende” er det samme som ond tro. Det vil sige, at personen vidste eller burde vide, at pågældende f.eks. skulle have givet oplysninger til kommunen.

Kommunen skal, når oplysningspligten efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er tilsidesat, eller personen mod bedre vidende og uberettiget har modtaget ydelse under ophold i udlandet, i øvrigt sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt.

Sanktionerne er udformet således:

1. gang: nedsættelse af ressourceforløbsydelse med 1/3 i tre uger.
2. gang: nedsættelse af ressourceforløbsydelsen med 1/3 i 20 uger.
3. og flere gang(e): nedsættelse af ressourceforløbsydelsen med 1/3 i 20 uger og tilbagebetaling af ressourceforløbsydelsen for de 20 uger med nedsættelse.

Ressourceforløbsydelsen anses for modtaget mod bedre vidende og uberettiget på det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse herom. Ydelsen anses tilsvarende for modtaget uberettiget og mod bedre vidende to eller flere gange, når kommunen har truffet afgørelse herom to eller flere gange. Dette gælder uanset det tidsmæssige omfang af forseelsen, f.eks. uanset om ressourceforløbsydelsesmodtageren har opholdt sig i udlandet 1 eller 3 uger uden at have fået kommunens tilladelse til dette.

For at kommunen kan træffe afgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling i gentagelsestilfælde, skal modtageren af ressourceforløbsydelse have undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller have opholdt sig i udlandet, efter at kommunen har truffet afgørelse om en sanktion for at have undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller have opholdt sig i udlandet uden tilladelse. Det er således en forudsætning for anvendelse af gentagelsesvirkningen, at kommunen har nået at træffe en førstegangsafgørelse om nedsættelse af hjælpen, før modtageren af hjælp på ny har undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller har opholdt sig i udlandet uden tilladelse.

Det vil sige, at hvis kommunen ikke har truffet afgørelse om en sanktion for en førstegangsførseelse inden endnu en tilsidesættelse af oplysningspligten, kan den anden forseelse alene udløse en afgørelse om en førstegangssanktion. Det er uden betydning for gentagelsesvirkningen, om der er tale om samme type forseelse. Således kan en sanktion for ophold i udlandet uden tilladelse blive en andengangssanktion, hvis personen allerede har fået en førstegangssanktion for uberettiget modtagelse af ressourceforløbsydelse samtidig med uoplyst arbejde.

For personer, der modtager ressourceforløbsydelse efter § 69 j, stk. 2, nr. 2 og 4, og som uden kommunens tilladelse har opholdt sig i udlandet samtidig med, at de mod bedre vidende og uberettiget har modtaget ydelsen, eller der har tilsidesat deres pligt til at oplyse om arbejde samtidig med uberettiget modtagelse af ydelsen, skal have en sanktion.

Ydelsen gøres første gang tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger og anden gang inden for de seneste 5 år med 1/3 i 20 uger. Hvis personen tre eller flere gange inden for de seneste 5 år har undladt at oplyse om arbejde til kommunen eller har opholdt sig i udlandet og samtidig mod bedre vidende og uberettiget har modtaget ressourceforløbsydelse, skal hele ydelsen tilbagebetales i 20 uger for hver gang, dette sker.

Sanktionerne er udformet således:

1. gang: tilbagebetaling af 1/3 af ressourceforløbsydelsen i tre uger.
2. gang: tilbagebetaling af 1/3 af ressourceforløbsydelsen i 20 uger.
3. og flere gang(e): tilbagebetaling af den fulde ressourceforløbsydelse i 20 uger.

Kommunen træffer afgørelse om nedsættelse og tilbagebetaling af ressourceforløbsydelsen.

Kommunen skal altid foretage en selvstændig, konkret og individuel prøvelse af, om betingelserne for at træffe afgørelse om en sanktion er opfyldt. Det afgørende er, om det på baggrund af de samlede oplysninger kan anses for tilstrækkeligt godtgjort, at der foreligger en situation, hvor personen mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser under ophold i udlandet, eller når en person har arbejdet uden at oplyse dette til kommunen samtidig med modtagelse af ydelser.

Det er i den forbindelse væsentligt, at den information, som kommunen skal give modtageren af ressourceforløbsydelse, skal være tilstrækkelig til, at personen kan eller bør kunne indse, at ophold i udlandet eller indladelse af at oplyse om arbejde kan føre til, at pågældende ikke længere har ret til ydelsen.

Det afgørende for, hvilken sanktion en person er omfattet af ved gentagelsestilfælde, er, hvilken personkreds den pågældende tilhører på forseelsestidspunktet.

Nedsættelserne bortfalder, hvis de ikke er afviklet inden 5 år efter, at kommunen har konstateret, at personen har opholdt sig i udlandet uden kommunens tilladelse eller har undladt at oplyse om arbejde og samtidigt har modtaget ydelser mod bedre vidende og uberettiget.

Et tilbagebetalingskrav kan fastsættes, uanset at pågældende efterfølgende har fået et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter de gældende regler kan Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering indhente en redegørelse fra kommunen ved formodning om uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde eller ophold i udlandet. Styrelsen kan ikke ændre i kommunens vurderinger og afgørelser i de enkelte sager.

Ankestyrelsens praksis på kontanthjælpsområdet finder tilsvarende anvendelse for ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Til § 69 r

Opholdskommunen kan uden forudgående samtykke fra den, der søger om eller modtager ressourceforløbsydelse, forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om sanktioner efter §§ 69 m til 69 k i lov om aktiv socialpolitik, hvis oplysningerne herom er nødvendige for opholdskommunens behandling af sagen. Uanset muligheden for at indhente oplysninger uden samtykke skal opholdskommunen forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Det betyder, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om tidligere sanktioner, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til en konkret afgørelse. Der skal således ikke videregives oplysninger om tidligere sanktioner, hvis oplysningerne ikke vil være nødvendige og relevante for en afgørelse, som kommunen skal træffe. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis det er mere end fem år siden, at personen har fået en sanktion for ikke at have overholdt sin oplysningspligt ved ikke at give kommunen oplysninger om arbejde samtidigt med, at personen har modtaget kontanthjælp, da der i så fald ikke er mulighed for at

give en gentagelsessanktion. Det er den nuværende opholdskommune, der vurderer, om oplysningerne om sanktioner er nødvendige og aktuelle for opholdskommunens behandling af sagen. Opholdskommunen må alene indhente oplysninger, der er nødvendige, relevante og tilstrækkelige for at træffe afgørelse i en aktuel sag.

Når opholdskommunen indhenter oplysninger fra den tidligere opholdskommune, skal opholdskommunen sikre, at oplysningspligten i databeskyttelseslovgivningen overholdes.

Til § 69 s

Kapitel 11 og 12 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse for personer, der modtager ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb. Kapitel 11 og 12 omhandler henholdsvis, hvordan udbetaling af kontanthjælp sker, samt i hvilke situationer der kan ske tilbagebetaling af hjælpen, herunder særlig støtte efter § 34. Ankestyrelsens principmeddelelser finder tilsvarende anvendelse for ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Se endvidere afsnit 3.5.1. om fremmedkrigere vedrørende tilbagebetaling af ydelser modtaget i udlandet, jf. § 10 c og § 91, stk. 1, nr. 5, samt stk. 2 og 3.

3.4. Arbejdsgiver

3.4.1. Arbejdsgiverens ret til refusion m.v. (§§ 69 t og 69 u i LAS)

Lov om aktiv socialpolitik

§ 69 t. En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær til en sygemeldt, der påbegynder et jobafklaringsforløb, har ret til refusion for det antal timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for.

Stk. 2. Arbejdsgiverens refusion udgør et beløb pr. time, der beregnes ud fra den ressourceforløbsydelse, den sygemeldte ville have haft ret til, hvis den sygemeldte ikke havde haft indtægter, der medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen efter § 69 j. Refusionen kan dog højst udgøre et beløb svarende til den udbetalte løn og kan højst ydes for 37 timer pr. uge.

Stk. 3. Får lønmodtageren udbetalt løn under fravær fra flere arbejdsgivere, udbetales refusionen til den enkelte arbejdsgiver forholdsmæssigt ud fra antallet af timer i det enkelte arbejdsforhold.

Stk. 4. Refusion efter stk. 1-3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge.

§ 69 u. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning, nedsættelse af refusion, frister for anmodning, udbetaling, administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for arbejdsgiverens refusion af ressourceforløbsydelse. Beskæftigelsesministeren kan herudover fastsætte regler om tilbagebetaling af refusion af ressourceforløbsydelse, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Til § 69 t

Hvis en person er ansat hos en arbejdsgiver på tidspunktet for overgangen til et jobafklaringsforløb, vil arbejdsgiveren modtage et tilskud svarende til den ydelse, som personen er berettiget til under jobafklaringsforløbet, så længe ansættelsesforholdet fortsætter, og personen er i et jobafklaringsforløb.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person, når personen påbegynder et jobafklaringsforløb, får refusion for de timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Arbejdsgiveren skal anmode kommunen om refusion på den måde, som kommunen fastsætter. KL har udarbejdet en blanket – DP 204 H - der kan anvendes ved arbejdsgiverens refusion. Blanketten kan ses på følgende link: <https://www.klxml.dk/KLB/Blanket/Gaelder/dp204h.pdf>.

Bestemmelsen finder alene anvendelse i de tilfælde, hvor den sygemeldte er ansat hos en arbejdsgiver på tidspunktet for påbegyndelsen af jobafklaringsforløbet, jf. § 69 t, stk. 1.

Arbejdsgiveren får efter § 69 t, stk. 2, refusion med et beløb pr. time, der beregnes ud fra den ressourceforløbsydelsessats, den sygemeldte ville have haft ret til, hvis den sygemeldte ikke havde haft indtægter, der medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen efter § 69 j lov om aktiv socialpolitik.

Det beløb, arbejdsgiveren kan få i refusion pr. time, afhænger af, hvor meget den sygemeldte kan få i ressourceforløbsydelse efter lovens § 69 j uden eventuelt fradrag i ressourceforløbsydelsen efter lovens § 69 j, stk. 5-10. Det er således uden betydning for størrelsen af arbejdsgiverens refusion, at den sygemeldte har indtægter, der medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen.

Hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes eller bortfalder som følge af en sanktion, jf. §§ 69 m-69 q i lov om aktiv socialpolitik, beregnes størrelsen af arbejdsgiverens refusion på baggrund af størrelsen af ressourceforløbsydelsen efter fradrag af sanktionen.

Størrelsen af refusionen findes ved at foretage en teknisk beregning af, hvad den månedlige ressourceforløbsydelse vil udgøre pr. time. Beregningen sker ved, at den månedlige ressourceforløbsydelse omregnes til et ugentligt beløb, som deles med 37 timer.

Eksempel:

Den sygemeldte har ret til 16.382 kr. (2024-niveau) i ressourceforløbsydelse pr. måned. Hvis den sygemeldte er fuldt fraværende og ansat 37 timer om ugen hos en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fraværet, udgør refusionen til arbejdsgiveren 16.382 kr.

Hvis den sygemeldte genoptager arbejdet med 15 timer om ugen, og arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn for de 22 timer, hvor den sygemeldte er fraværende, har arbejdsgiveren ret til refusion for de 22 timer efter følgende beregning:

Den månedlige ressourceforløbsydelse på 16.382 kr. pr. måned, svarer til ca. 3.780 kr. pr. uge og ca. 102 kr. pr. time.

Refusionen til arbejdsgiveren udgør herefter ca. $102 \times 22 = \text{ca. } 2.244$ kr. pr. uge.

Refusionen til arbejdsgiveren kan ikke overstige det beløb, arbejdsgiveren udbetaler i løn, og der kan aldrig udbetales refusion for mere end 37 timer pr. uge, uanset om den sygemeldte har arbejdet mere end 37 timer om ugen.

Refusionen deles forholdsmæssigt mellem arbejdsgiverne, hvis den sygemeldte har ansættelse hos flere arbejdsgivere på tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, jf. § 69 t, stk. 3.

Refusion efter stk. 1-3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om sygedagpenge således, at en arbejdsgiver ikke kan få ret til fuld refusion efter sygedagpengelovens regler og efter § 69 t, stk. 1-3, for samme periode.

For en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person i jobafklaringsforløb, jf. § 69 t, og hvor personen bliver omfattet af §§ 10 f, 10 h og 10 j og således alene kan modtage ressourceforløbsydelse på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelsesniveau, betyder dette, at arbejdsgiverens refusion alene kan beregnes af den nedsatte ydelse, da der er tale om en afledt ret. Da personen i jobafklaringsforløb således alene har ret til den nedsatte ydelse i 3-årsperioden, vil arbejdsgiveren ligeledes alene have ret til at få beregnet refusion af den nedsatte ydelse i 3-årsperioden. Hvis personens ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb ophører, jf. § 10 b, vil arbejdsgiveren ikke længere have ret til refusion fra tidspunktet for kommunens afgørelse om ophør af ydelsen.

Til § 69 u

Beskæftigelsesministeren har på baggrund af bemyndigelse i § 69 u fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om arbejdsgiveres anmodning om refusion og tilbagebetaling af refusion i forbindelse med medarbejders deltagelse i et jobafklaringsforløb m.v.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn til en sygemeldt ansat, der overgår fra sygedagpenge til et jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er berettiget til at modtage refusion fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte påbegynder jobafklaringsforløbet, jf. § 69 t i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis en arbejdsgiver udbetaler løn til en sygemeldt ansat, der på første fraværdsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, men som er omfattet af tidsbegrænsningen i lov om sygedagpenge, og hvor den sygemeldte er påbegyndt et jobafklaringsforløb, er berettiget til at modtage refusion fra det tidspunkt, hvor den sygemeldte påbegynder jobafklaringsforløbet, jf. § 69 t i lov om aktiv socialpolitik.

Arbejdsgiveren skal anmode lønmodtagerens opholdskommune om udbetaling af refusionen. Der kan alene ydes refusion for et tidsrum, der ligger indtil 3 måneder forud for anmodningen om refusion.

F.eks. skal en arbejdsgiver senest den 1. april anmode om refusion for januar måned. Hvis anmodningen om refusion ikke er modtaget senest den 1. april, kan arbejdsgiveren ikke modtage refusion for den periode, der ligger mere end 3 måneder forud for fremsættelsen af anmodningen om tilskud.

Kommunen kan dog udbetale refusion, når overskridelsen af fristen skyldes forkert vejledning fra offentlige myndigheder eller andre, der må antages at have særligt kendskab til forholdene, eller når særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor. Dispensationsreglerne følger de gældende dispensationsbestemmelser for arbejdsgivere i sygedagpengeloven.

Arbejdsgivers refusion efter § 69 t i lov om aktiv socialpolitik nedsættes med det beløb, som arbejdsgiver kan modtage fra kommunen efter §§ 55 og 56 i lov om sygedagpenge i forbindelse med fravær på grund af sygdom. Nedsættelsen opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

En arbejdsgiver har pligt til at oplyse kommunen om forhold, der har betydning for beregning af refusionen, herunder oplysninger om løn, delvis genoptagelse af arbejdet m.v.

Kommunen kan træffe afgørelse om, at refusionen ikke skal udbetales eller tilbagebetales, hvis

- 1) arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om forhold, der har betydning for at opnå ret til refusionen eller for at bevare retten hertil, eller
- 2) arbejdsgiveren forsætligt har fortiet forhold, der har samme betydning som nævnt under nr. 1.

3.4.2. Arbejdsgiverens ret til helbredsoplysninger

§ 69 v. En arbejdsgiver har ikke ret til efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 at blive gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren, der indgår i en sag om refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t i kommunen eller i Ankestyrelsen, selv om arbejdsgiveren er part i sagen, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Ved helbredsmæssige oplysninger efter stk. 1 forstås personoplysninger, der vedrører en persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelser, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand.

Stk. 3. Ved lægelige oplysninger efter stk. 1 forstås øvrige oplysninger end helbredsmæssige, jf. stk. 2, der er udvekslet mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren.

Stk. 4. Arbejdsgiveren har dog ret til at blive gjort bekendt med oplysninger efter stk. 1, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Det følger af § 69 v, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at en arbejdsgiver ikke skal have ret til efter forvaltningslovens §§ 9, 19 og 24 at blive gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren, der indgår i en sag om refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t i kommunen eller i Ankestyrelsen, selvom arbejdsgiveren er part i sagen, jf. dog stk. 4.

Bestemmelsen har betydning for, hvilke oplysninger arbejdsgiveren som udgangspunkt ikke skal have ret til at blive gjort bekendt med i refusionssagen. Bestemmelsen får dermed betydning både for kommunen, som i første instans behandler og træffer afgørelse om refusion til en arbejdsgiver, og for Ankestyrelsen, når denne behandler en klage over en afgørelse om refusion fra kommunen.

Bestemmelsen er en fravigelse fra forvaltningsloven §§ 9, 19 og 24.

Det er således tale om en fravigelse af forvaltningslovens § 9, hvorefter den, der er part i en sag, bl.a. kan forlange at blive gjort bekendt med samtlige af afgørelsessagens dokumenter.

Det er desuden tale om en fravigelse af forvaltningslovens § 19, hvorefter en part bl.a. har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

Endelig er der tale om en undtagelse til forvaltningslovens § 24, hvorefter en begrundelse bl.a. om fornødent skal indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Baggrunden for fravigelsen af forvaltningslovens bestemmelser er at sikre, at arbejdsgiveren alene i kraft af sin partsstatus som udgangspunkt ikke skal have ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og andre lægelige oplysninger i refusionssagen - hvor oplysningerne i anden sammenhæng kun ville kunne udleveres til arbejdsgiveren efter de mere snævre rammer efter helbredsoplysningsloven.

Bestemmelsen omfatter alle helbredsmæssige oplysninger samt øvrige lægelige oplysninger, som defineret i forslagets stk. 2 og 3, der er udvekslet mellem lønmodtageren og en læge, psykolog eller andet

sundhedspersonale, f.eks. oplysninger, der er givet som et led i en lægelig konsultation eller behandling hos en psykolog.

Efter stk. 2, skal der ved helbredsmæssige oplysninger efter stk. 1 forstås personoplysninger, der vedrører en persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelser, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand.

Helbredsoplysninger efter denne bestemmelse skal forstås i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 4 og omfatter både tidligere, nuværende og fremtidige fysiske og mentale helbredstilstand.

Enhver oplysning om f.eks. en sygdom, et handicap, en sygdomsrisiko, en sygehistorie, en sundhedsfaglig behandling eller den registreredes fysiologiske eller biomedicinske tilstand uafhængigt af kilden hertil, f.eks. fra en læge eller anden sundhedsperson, et hospital, medicinsk udstyr eller in vitrodiagnostik er omfattet. Omfattet af begrebet er endvidere oplysninger om medicinmisbrug og misbrug af narkotika, alkohol og lignende nydelsesmidler.

Det er et krav, at oplysningen i et vist omfang er konkretiseret. En oplysning om, at en person er syg uden angivelse af, hvori sygdommen består, kan eksempelvis ikke anses for at udgøre en helbredsoplysning.

Helbredsoplysninger er helt generelt undtaget, uanset hvor de optræder. En helbredsoplysning i en samtalerapport eller et mødereferat har arbejdsgiveren derfor ikke ret til at blive gjort bekendt med.

Efter stk. 3, skal der ved lægelige oplysninger efter stk. 1 forstås de øvrige oplysninger, der ikke er helbredsmæssige, jf. stk. 2, der er udvekslet mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren. Der kan således være tale om alle mulige former for oplysninger, herunder oplysninger om sociale forhold og oplysninger om lønmodtagerens forhold til arbejdsgiveren. Det afgørende er, at oplysningerne er afgivet i den særlige fortrolige relation mellem læge, psykolog eller andet sundhedspersonale og lønmodtageren.

Andet sundhedspersonale er i denne sammenhæng for det første enhver, der er autoriseret i henhold til særlig lovgivning til at varetage sundhedsfaglige opgaver, og personer, der handler på disses ansvar. Denne autorisation gives typisk igennem reglerne i autorisationsloven og omfatter læger, tandlæger, kiropraktorer, sygeplejersker, jordemødre, ergoterapeuter, fysioterapeuter, bioanalytikere, kliniske diætister, radiografer, bandagister, kliniske tandteknikere, tandplejere, optikere, optometriste, fodterapeuter, social – og sundhedsassistenter og kosmetiske behandlinger.

Andet sundhedspersonale er imidlertid også personer, som udfører opgaver, der ikke hviler på en autorisation, men som har samme formål som de allerede nævnte. Dette gælder f.eks. psykoterapeuter.

Baggrunden for bestemmelsen er hensynet til den fortrolige samtale mellem læge, psykolog og andet sundhedspersonale og lønmodtageren vedrørende f.eks. lønmodtagerens sociale, religiøse, politiske, familiemæssige og arbejdsmæssige forhold, som kan have betydning for selve behandlingen, men som er arbejdsgiveren uvedkommende.

Oplysninger afgivet af lønmodtager til andre, herunder kommunen, er ikke omfattet, medmindre der er tale om helbredsmæssige oplysninger omfattet af forslagets stk. 2. Oplysninger afgivet til kommunen om sygemeldtes private forhold har arbejdsgiveren derfor ret til at blive gjort bekendt med som part i refusionssagen, hvorimod arbejdsgiveren ikke har ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige oplysninger om diagnose, symptomer og medicinering m.v.

Andre oplysninger end oplysninger omfattet af forslaget's stk. 2 og 3 vil med forslaget fortsat kunne videregives til arbejdsgiveren i samme omfang som efter gældende regler. Dette kan f.eks. være oplysninger om kommunens opfølgning, herunder oplysninger om den sygemeldtes deltagelse i forløb, som har til formål at få den sygemeldte hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet, i det omfang oplysningerne indgår i refusionssagen.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær fra arbejdet, er efter gældende regler i § 69 t i lov om aktiv socialpolitik berettiget til refusion af den ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, som lønmodtageren ellers ville have haft ret til fra kommunen, jf. § 69 j i samme lov. Arbejdsgiveren er derfor som udgangspunkt part i refusionssagen.

Det fremgår af stk. 4, at arbejdsgiveren dog har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger efter stk. 1, hvis de pågældende oplysninger er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 69 t, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

At oplysningen skal være af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion betyder, at såfremt pågældende oplysning har betydning for en sådan afgørelse, vil oplysningen være af væsentlig betydning og derfor kunne tilgå arbejdsgiveren. Hvis en afgørelse er et resultat af kommunens eller Ankestyrelsens skønsudøvelse, vil relevante oplysninger, som er indgået i skønsudøvelsen, også skulle kunne tilgå arbejdsgiveren. I modsat fald vil arbejdsgiveren ikke have mulighed for at kunne varetage sine økonomiske interesser i refusionssagen.

Helbredsmæssige og lægelige oplysninger, som er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, vil dog ikke skulle tilgå arbejdsgiveren, hvis afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Afgørende hensyn til lønmodtagers interesse er de samme hensyn, som gælder efter forvaltningslovens § 15 b, nr. 5. Efter denne bestemmelse, kan retten til aktindsigt begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Det foreslås derfor, at der fortsat skal foretages en afvejning af på den ene side lønmodtagerens interesse i hemmeligholdelse og på den anden side arbejdsgiverens interesse i at få indsigt i helbredsmæssige og lægelige oplysninger om lønmodtageren med henblik på at kunne varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion. Det betyder, at oplysningerne kun kan undtages, hvis der er nærliggende fare for, at privates eller det offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis anmodning om aktindsigt imødekommes. Der skal foreligge en nærmere konkretiseret risiko for, at lønmodtagerens interesser vil lide skade af væsentlig betydning.

Det vil ofte være nødvendigt, at kommunen eller Ankestyrelsen som led i sagsoplysningen indhenter en udtalelse fra lønmodtageren om skadevirkningerne, inden arbejdsgiveren bliver gjort bekendt med helbredsmæssige eller lægelige oplysninger om lønmodtageren. Afvejningen kan således medføre, at hensynet til arbejdsgiver vejer tungest, og at arbejdsgiver dermed får ret til at blive gjort bekendt med oplysningerne. Partshøring af lønmodtageren er dog f.eks. ikke nødvendig, hvis der er tale om oplysninger, som arbejdsgiveren allerede har.

Bestemmelsen er især relevant i forbindelse med partshøring efter forvaltningslovens § 19, hvorefter en part har ret til at blive gjort bekendt med oplysninger eller vurderinger, der er til ugunst for den

pågældende, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Parten skal gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, forud for at der træffes afgørelse.

I det omfang kommunen skal partshøre arbejdsgiveren, før den træffer afgørelse, følger det af forslaget til stk. 4, at arbejdsgiveren kun har ret til at blive gjort bekendt med helbredsmæssige og lægelige oplysninger, hvis de pågældende oplysninger har væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdes særlige karakter er påkrævet.

Konkret ville dette kunne ske ved, at kommunen sender et høringsbrev til arbejdsgiveren, hvor de relevante helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Kommunen vil i den forbindelse skulle give arbejdsgiver en frist til at komme med bemærkninger, før der træffes afgørelse.

Bestemmelsen er også i anden sammenhæng en undtagelse til forvaltningslovens regler om partshøring, idet høringen alene omfatter relevante oplysninger og ikke de underliggende attester, erklæringer og journaler, hvoraf de helbredsmæssige og lægelige oplysninger fremgår. Samtidig skal oplysningen være af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion af ressourceforløbsydelse.

Ligeledes medfører bestemmelsen, at helbredsmæssige og lægelige oplysninger kun tilgås arbejdsgiveren som en del af begrundelsen efter forvaltningslovens § 24, hvis oplysningerne er af væsentlig betydning for, at arbejdsgiveren kan varetage sine økonomiske interesser i en sag om helt eller delvist afslag på refusion, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Det er kun nødvendige helbredsmæssige eller lægelige oplysninger, som har betydning for arbejdsgiverens ret til refusion, som arbejdsgiveren har ret til at blive gjort bekendt med. Heri ligger bl.a., at hvis en afgørelse kan begrundes og samtidig leve op til forvaltningslovens krav til en begrundelse alene ud fra oplysninger om funktionsnedsættelser uden brug af diagnoser, skal kommunen ikke oplyse om diagnosen.

Såfremt en afgørelse er et resultat af kommunens eller Ankestyrelsens skønsudøvelse, vil relevante oplysninger, som er indgået i denne, også skulle kunne tilgås arbejdsgiveren som en del af begrundelsen, medmindre afgørende hensyn til lønmodtagers interesse i hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Det sikres samtidig, at kommunens og Ankestyrelsens afgørelse alene indeholder nødvendige helbredsmæssige og lægelige oplysninger som en del af begrundelsen.

Et eksempel på ovenstående er en situation, hvor en kommune eller Ankestyrelsen påtænker at træffe en afgørelse om/fastholde en afgørelse om, at borgeren skal have foretaget fradrag i ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb, da pågældende er udeblevet uden rimelig grund i 6 dage, jf. § 69 m i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen kan således efter §§ 69 m–69 q i lov om aktiv socialpolitik træffe afgørelse om at foretage fradrag i, nedsættelse af eller ophør af ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb – og dermed træffe afgørelse om helt eller delvist ophør af refusionen – som følge af den sygemeldtes manglende opfyldelse af pågældendes rådighedsforpligtelse. En psykisk lidelse kan dog efter omstændighederne begrunde en sådan udeblivelse. Har kommunen i den forbindelse ikke indhentet oplysninger fra læge eller behandler, vil arbejdsgiveren fortsat have svært ved at kunne varetage sine økonomiske interesser, medmindre arbejdsgiveren ad anden vej kender noget til den sygemeldtes tilstand. Arbejdsgiveren vil imidlertid heller ikke efter gældende regler kunne få indsigt i oplysninger, som kommunen ikke har

indhentet. Har kommunen oplysninger om den sygemeldtes lidelse, men ikke oplysninger om lidelsens betydning for udeblivelsen, vil kommunen skulle begrunde, hvorfor lidelsen ikke kan tillægges betydning. Derfor har arbejdsgiveren ret til at blive bekendt med oplysninger om lidelsen, selvom kommunen ikke tillægger lidelsen betydning.

3.4.3. Ret til tillæg til refusion

Arbejdsgivers ret til tillæg til refusion

§ 69 x. En arbejdsgiver, som modtager refusion efter § 69 t, er berettiget til at modtage et tillæg til refusion.

Stk. 2. Tillægget til refusion beregnes med den procentsats, der er nævnt i stk. 3, på grundlag af refusionen til arbejdsgiveren. Tillægget til refusion for 1 måned afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Tillægget til refusion til arbejdsgiveren beregnes med følgende procentsatser:

- 1) I 2020 med 0,3 pct.
- 2) I 2021 med 0,6 pct.
- 3) I 2022 med 0,9 pct.
- 4) I 2023 med 1,2 pct.
- 5) I 2024 med 1,5 pct.
- 6) I 2025 med 1,8 pct.
- 7) I 2026 med 2,1 pct.
- 8) I 2027 med 2,4 pct.
- 9) I 2028 med 2,7 pct.
- 10) I 2029 med 3,0 pct.
- 11) Fra 2030 med 3,3 pct.

Stk. 4. Tillægget til refusion udbetales af kommunen. Kommunens udgifter til tillæg til refusion afholdes af staten, jf. § 105, stk. 2.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om en arbejdsgivers tillæg til refusion, herunder regler om beregning og udbetaling af tillæg til refusion og tilbagebetaling af tillæg til refusion.

Der skal ikke indbetales bidrag til obligatorisk pensionsordning for lønmodtagere, der på baggrund af overenskomst eller ansættelsesaftale modtager løn under sygefravær. Der skal i stedet udbetales et tillæg til refusion til en arbejdsgiver, som modtager refusion fra kommunen.

Efter indholdet af § 69 x bliver en arbejdsgiver, som modtager refusion efter § 69 t i lov om aktiv socialpolitik, berettiget til at modtage tillæg til refusion. Retten til tillæg til refusion er ikke afhængig af, at arbejdsgiveren indbetaler til en pensionsordning i forbindelse med udbetaling af løn under sygefraværet, idet tillægget til refusion en-til-en følger arbejdsgiverens ret til at modtage refusion efter loven. Når det er konstateret, at arbejdsgiveren har ret til refusion, skal kommunen opføre tillægget til refusion til arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren skal således ikke anmode om udbetaling af tillæg til refusion. Ophører arbejdsgiverens ret til refusion, ophører retten til tillæg til refusion ligeledes. En arbejdsgiver, som ikke har ret til refusion trods udbetaling af løn under sygefraværet, vil således ikke have ret til tillæg til refusion.

Tillæg til refusion er ikke ressourceforløbsydelse, men et særskilt tillæg til refusion. Tillægget til refusion beregnes med den procentsats, der er nævnt i stk. 2 på grundlag af refusionen til arbejdsgiveren. Tillægget til refusion for en måned afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at kommunen opgør og udbetaler tillægget til refusion. Der fastsættes ikke en mindstegrænse for tillæg til refusion. Skal arbejdsgiveren tilbagebetale refusion for en periode, skal tillæg til refusion udbetalt for samme periode ligeledes tilbagebetales til kommunen.

Tillægget til refusion finansieres af staten. Det betyder, at en kommune, som udbetaler tillæg, vil modtage 100 pct. refusion fra staten for sine udgifter til tillæg til refusion til en arbejdsgiver.

Tillægget til refusion i 2020 beregnes med en procentsats på 0,3, og den vil i de følgende år til og med 2030 årligt stige med 0,3 procentpoint, således at den i 2030 er på 3,3 pct.

Procentsatsen, som tillægget til refusion til arbejdsgiveren skal beregnes med, vil således være:

- 1) I 2020 med 0,3 pct.
- 2) I 2021 med 0,6 pct.
- 3) I 2022 med 0,9 pct.
- 4) I 2023 med 1,2 pct.
- 5) I 2024 med 1,5 pct.
- 6) I 2025 med 1,8 pct.
- 7) I 2026 med 2,1 pct.
- 8) I 2027 med 2,4 pct.
- 9) I 2028 med 2,7 pct.
- 10) I 2029 med 3,0 pct.
- 11) Fra 2030 med 3,3 pct.

Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for arbejdsgivers tillæg til refusion, herunder regler om beregning og udbetaling af tillæg til refusion og tilbagebetaling af tillæg til refusion.

Der er fastsat regler om beregning og udbetaling af tillæg til refusion til arbejdsgiveren, herunder at beregningen skal opgøres pr. måned, og at der derfor ved en evt. regulering af refusionen for en måned, tilsvarende skal ske regulering af tillæg til refusion. Der vil endvidere blive fastsat regler om tilbagebetaling af tillæg til refusion i de tilfælde, hvor en arbejdsgiver skal betale refusionen tilbage til kommunen.

En arbejdsgiver kan klage over en afgørelse om tillæg til refusion efter de samme regler som ved refusion.

3.5. Perioder med nedsat ydelse

3.5.1. Fremmedkrigere (§§ 10 b-f og § 91, stk. 1, nr. 5, og stk. 2 og 3)

Bestemmelserne, der er indsat ved lov nr. 674 af 8. juni 2017, skal sikre, at fremmedkrigere ikke finansierer ophold i konfliktzoner med offentlige forsørgelsesydelse. Bestemmelserne giver adgang til stop for ressourceforløbsydelse til personer i jobafklaringsforløb, tilbagebetalingspligt samt nedsat ydelse i en 3-årig periode.

Ydelsesstop

Det følger af § 10 b, at retten til ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb ophører, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ressourceforløbsydelsen efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Kommunen skal straks efter politiets underretning om pasinddragelse træffe afgørelse om ophør af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter § 10 b, jf. § 10 d, stk. 1.

Kommunens afgørelse om ophør af ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb træffes uden forudgående partshøring og er en direkte følge af politiets afgørelse om pasinddragelse. Borgerens anke af politiets pasinddragelse har ikke opsættende virkning, men hvis afgørelsen omgøres, skal kommunen efterbetale den del af ressourceforløbsydelsen, der ikke blev udbetalt under ophøret, hvis de øvrige betingelser for ydelsen var opfyldt i perioden.

Er ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb ophørt, kan personen først anmode om ydelsen efter at have dokumenteret sin tilstedeværelse ved fremmøde hos politiet, jf. § 10 b, stk. 3.

Tilbagebetalingspligt

Det følger af § 10 c, at en person ikke har ret til ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis der er formodning om, at en person dømt efter bestemmelser nævnt i § 10 c, modtager eller har modtaget ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, jf. § 10 d, stk. 2.

Kommunen skal træffe afgørelse om, at ressourceforløbsydelsen skal tilbagebetales for en periode, hvor personen har opholdt sig i udlandet, hvis personen er omfattet af § 10 c, jf. § 91, stk. 1, nr. 5. Det gælder også, selv om kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb efter § 91, stk. 1, nr. 1-4, for hele eller dele af perioden omfattet af § 10 c i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 91, stk. 2.

Kommunens afgørelse om tilbagebetaling træffes uden forudgående partshøring og er en direkte følge af dommen.

Kommunens afgørelse om tilbagebetaling skal sendes i kopi til Udbetaling Danmark, jf. § 12 i, stk. 3, i lov om Udbetaling Danmark.

Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen orientere personen om, at kommunen skal sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring eller samstilling af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen desuden orientere personen om, at afgørelsen kan få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, efterløn og en række yderligere offentlige forsørgelsesydelse i en 3-årig periode.

Nedsat ydelse

Det følger af § 10 f, at ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb højst kan udbetales på et niveau pr. måned, der svarer til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af § 10 f. Personen er omfattet af § 10 f, hvis personen i forbindelse med det strafbare forhold begået i udlandet har modtaget en af de ydelser nævnt i bestemmelsen.

Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb nedsættes i en periode på 3 år regnet fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af dom. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom og afsoningen, medregnes denne periode i den 3-årige periode. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes 3-års perioden fra tidspunktet for den endelige dom.

Efter § 91, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b, hvis ydelsen overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, jf. § 10 f, stk. 2. Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem den fulde ydelse udbetalt efter kapitel 6 b og niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode.

Denne vejledning erstatter vejledning nr. 9456 af 30. juni 2014 om jobafklaringsforløb og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

3.5.2. Bandekriminelle (§§ 10 h og 10 g og § 91, stk. 3)

Bestemmelserne, der er indsat ved lov nr. 1526 af 18. december 2018, skal sikre, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten anvendes skydevåben m.v., fremover omfattes af en karantæneordning i ydelsessystemet.

Karantæneordningen i ydelsessystemet medfører for det første, at den dømte i en 3-årig karantæneperiode efter udstået straf højst vil kunne modtage ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb på et niveau svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse.

Nedsat ydelse

Det følger af § 10 h, at ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb højst kan udbetales på et niveau pr. måned, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb nedsættes i en periode på 3 år regnet fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Efter § 91, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b, hvis ydelsen overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, jf. § 10 h, stk. 2. Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem den fulde ydelse udbetalt efter kapitel 6 b og niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode.

3.5.3. Udeblivelse i straffesager (§§ 10 j og 10 k, stk. 2, og § 91, stk. 3)

Bestemmelserne, der er indsat ved lov nr. 1171 af 8. juni 2021, skal sikre tiltaltes fremmøde til et retsmøde. Bestemmelserne medfører, at ressourceforløbsydelsen bliver nedsat i en periode på 12 uger, hvis tiltalte i en straffesag trods lovlig indkaldelse udebliver uden dokumenteret lovligt forfald, og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. § 757 i lov om rettens pleje (retsplejeloven), og hvis der er tale om en straffesag, som ikke kan fremmes til dom uden den tiltaltes tilstedeværelse.

I perioden på 12 uger kan vedkommende alene modtage ressourceforløbsydelse på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter § 22, stk. 2. Dette gælder også forsørgere, der ikke modtager ekstra børnetilskud, således at deres ydelsesnedsættelse også vil ske i henhold til reglerne i § 22, stk. 2, og ikke efter reglerne i § 22, stk. 3.

Det er ikke en betingelse, at personen i forvejen modtager ressourceforløbsydelse. Det betyder, at en person, der ikke modtager ressourceforløbsydelse på tidspunktet for rettens afgørelse, men som i løbet af 12 uger bliver berettiget til ressourceforløbsydelse, vil få ressourceforløbsydelsen nedsat. I praksis forudsætter ydelsesnedsættelsen anklagemyndighedens formodning om, at personen modtager ressourceforløbsydelse, hvilket betyder, at det hovedsageligt vil være personer, der allerede modtager ressourceforløbsydelse, der vil få ressourceforløbsydelsen nedsat.

Perioden på 12 uger regnes fra tidspunktet for rettens anholdelsesbeslutning, jf. § 10 j, stk. 2. Hvis vedkommende aktuelt er berettiget til at modtage ressourceforløbsydelse, vil ydelsesnedsættelsen gælde fra samme dag, som retten har truffet anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende bliver berettiget til ressourceforløbsydelse i løbet af 12 uger fra anholdelsesbeslutningen, vil ydelsesnedsættelsen gælde frem til, at der er gået 12 uger fra anholdelsesbeslutningen. Hvis vedkommende fx bliver berettiget til ressourceforløbsydelse 9 uger efter rettens anholdelsesbeslutning, vil personen modtage ressourceforløbsydelse på niveau med selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse i 3 uger.

Hvis anklagemyndigheden har en formodning om, at personen modtager ressourceforløbsydelse, underretter anklagemyndigheden den relevante kommune. Hvis anklagemyndigheden er i tvivl om hvilken specifik ydelse, personen modtager, underretter anklagemyndigheden både kommunen og Udbetaling Danmark.

Underretningen fra Anklagemyndigheden kan bestå af en oplysning, fx via e-mail om rettens anholdelsesbeslutning. Det er ikke et krav, at anklagemyndigheden medsender fx retsbog eller kendelse. Anklagemyndighedens underretning er en videregivelse af almindelige ikke-følsomme personoplysninger og personoplysninger om strafbare forhold, jf. § 9 i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven).

Ydelsesnedsættelsen skal ske hurtigst muligt efter, at underretningen modtages. Underretningen lægges til grund ved stillingtagen til ydelsesnedsættelsen.

Hvis retten efter 12-ugersperioden træffer ny anholdelsesbeslutning i straffesagen, fordi tiltalte har gentaget sin udeblivelse fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden lovligt forfald, vil en ny ydelsesnedsættelse i 12 uger finde sted.

Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt ressourceforløbsydelse, hvis ydelsen overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2, i perioden på 12 uger. Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem den fulde ressourceforløbsydelse og niveauet for ydelser efter § 22, stk. 2, i perioden på 12 uger.

I forbindelse med ydelsesnedsættelse efter § 10 j har kære af anholdelsesbeslutningen ikke opsættende virkning. Det betyder, at ydelsen skal nedsættes, uanset om anholdelsesbeslutningen er påkæret.

Hvis anholdelsesbeslutningen ophæves og betingelserne for udbetaling af ressourceforløbsydelse i øvrigt er opfyldt, skal kommunen efterbetale den del af ressourceforløbsydelsen, der ikke er udbetalt i perioden på 12 uger, jf. § 10 j, stk. 3. Anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anholdelsesbeslutningen ophæves, jf. § 10 j, stk. 4.

Det fremgår af § 74 a, stk. 4, at personer, der ikke opfylder betingelserne om at modtage den højeste sats for ressourceforløbsydelse, jf. § 74 a, stk. 2, får ret til at modtage den højeste sats for ressourceforløbsydelse, når personen har været ansat i fleksjob i 9 måneder inden for den seneste 18 måneder. For personer, der har fået ydelsen nedsat efter § 10 j, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen kan modtage ressourceforløbsydelse efter satserne i § 74 a, stk. 2 eller 3.

3.5.4. Vold mod børn i nære relationer (§ 10 h, § 11, stk. 6 og 7 og § 91, stk. 3)

Bestemmelserne, der er indsat ved lov nr. 113 af 7. april 2022, har til formål at indføre sanktioner i ydelsessystemet for personer, der er straffet for vold eller grov vold mod børn i nære relationer. Med bestemmelserne udvides den karantæneordning, der gælder for bandekriminelle, til også at omfatte denne personkreds.

En person, der er dømt for vold eller grov vold mod børn i nære relationer, vil i en periode på 3-år efter udstået straf højest kunne modtage ressourceforløbsydelse på niveau med selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 22, stk. 2 og 3.

Nedsat ydelse

Det følger af § 10 h, at ressourceforløbsydelse højst kan udbetales på et niveau pr. måned, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3 pkt.

Ressourceforløbsydelsen nedsættes i en periode på 3 år regnet fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Efter § 91, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt ledighedsydelse, hvis ydelsen overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, jf. § 10 h, stk. 2. Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem den fulde ydelse udbetalt efter kapitel 6 b og niveauet for ydelser efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode.

Denne vejledning erstatter vejledning nr. 9477 af 14. juni 2023 om jobafklaringsforløb og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 30. april 2024

KIRSTEN BRIX PEDERSEN

/ Anne Inger Hedegaard

Bilag om ret til fravær ved barsel i lov om aktiv socialpolitik

Bilag om ret til fravær ved barsel i lov om aktiv socialpolitik

Gældende regler under barsel (LAS), som tager afsæt i barselslovens regler	Nye barselsregler (LAS) - følger reglerne for ledige i barselsloven
Før fødsel	Før fødsel
Mor har ret til:	Mor har ret til:
4 uger	4 uger
Efter fødsel	Efter fødsel
Reglerne er ens, uanset om forældrene bor sammen eller ikke bor sammen	<i>1. Forældrene bor sammen</i>
Mor har ret til:	Mor har ret til:
14 uger (2 og 12) Kan ikke deles med far/medmor, herudover er der	10 uger, som ikke kan overdrages. Herudover har mor ret til 14 uger, som kan overdrages til far/medmor
32 uger til deling med far/medmor (de kan selv vælge, hvem som holder den)	I alt 24 uger
Far/medmor har ret til:	Far/medmor har ret til:
2 uger plus	2 uger, som ikke kan overdrages plus
32 uger til deling med mor (de kan selv vælge, hvem som holder den)	22 uger som kan overdrages til mor
	I alt 24 uger
	<i>2. Forældrene bor ikke sammen</i>
	<i>Barnet bor hos mor</i>
	Mor har ret til:
	10 uger, som ikke kan overdrages +
	14 + 13 = 27 uger, som kan overdrages.
	I alt 37 uger
	Hvis mor har eneforældremyndigheden, får hun yderligere 9 uger, som hun kan overdrage, dvs. i alt 46 uger

	Far/Medmor har ret til 2 uger + 9 uger. De 9 uger kan overdrages.
	<i>Barnet bor hos far/medmor</i> Mor har ret til 10 uger, som ikke kan overdrages + 9 uger, som kan overdrages Far/medmor har ret til 2 uger, som ikke kan overdrages + 22 uger + 13 uger = 35 uger, som kan overdrages. Hvis far/medmor har eneforældremyndigheden får de 9 uger yderligere, som kan overdrages.
	<i>Når barnet har én forælder</i>
	Mor har ret til: 10 uger, som ikke kan overdrages + 14 + 22 uger= 36 uger, som kan overdrages til en social forælder eller et nærtstående familiemedlem. (Mor har ret til 46 uger i alt). Far/medmor har ret til: 2 uger, som ikke kan overdrages + 22+22 uger. (Far/medmor har ret til 46 uger i alt) Reglerne om overdragelse til sociale forældre og nærtstående familiemedlemmer træder i kraft den 1. december 2023 og finder anvendelse for forældre til et barn født eller modtaget den 1. januar 2024 eller senere.
	<i>Forældre til tvillinger eller flere børn ved samme fødsel</i>

	Særlig ret til fælles ekstra 26 ugers orlov med barselsdagpenge. Det er en fælles ret for forældrene, som de kan fordele, som de ønsker. Træder i kraft den 1. januar 2023 og finder anvendelse for forældre, der får tre eller flere børn ved samme fødsel den 1. januar 2023 eller senere.
--	--